

Enveiskorrespondanse

Espen Waltersen

Til Helene

INNHold

1. Manuskript	4
2. Hei igjen, Nils Naalsund	6
3. Ville bare at du skulle vite	10
4. En siste hilsen før julen 2013	22
5. Kanskje fri eller rekreasjon på fredager	23
6. Uten arbeid og ganske så lykkelig	28
7. Et nytt og bedre liv	31
8. Favorittpsykologen min som døde	34
9. Familieferie i Flekkefjord	35
10. Har byttet brukernavn på Twitter	43
11. Pubmat og øl på fredag	44
12. "Vrangforestillinger" i et nøtteskall - og litt til	47
13. Bursdagsfeiring på Enerhaugen	54
14. Ville bare at du skulle vite enda litt mer	55
15. Bursdagsfeiring med familien - og litt til	69
16. Samtale hos fastlege Johnsen	77
17. Kanskje det begynte i Flekkefjord	79
21. Noe skal man vel gjøre	85
18. En radio der lyden av og til forsvinner	88
19. Brev til Espen Schaanning	89
20. Noen definerende opplevelser	91
22. Sommer på Hydra utenfor Flekkefjord	93
23. Noen ord rett før julen 2016	96
24. Operasjon av lyskebrokk	99
25. E-poster og den litterære verdien	104
26. Særbo og forholdet til kvinner	108
27. Burger, hjemmebrygg, pizza og fest	113
28. Har begynt i ny praksis	116

Manuskript

Tidspunkt: 7. september 2009 kl. 23.28:

Hi,

It's possible that I have a new manuscript that I would like you to have a look at. A bit different style this time.

Vil det være mulig å få til et møte?

Eller skal jeg sende det inn med vanlig post? Som noen andre kanskje også gjør?

Mvh

Espen Waltersen

Tidspunkt: 8. september 2009 kl. 13.58:

Hei,

Du må nok sende i posten, ja. Så skal vi lese.

Mvh NN

Tidspunkt: 25. september 2009 kl. 06.50:

Hei igjen,

Og takk for all hjelp og støtte.

Lykke til videre med de nye forfattertalentene. Og alle de andre.

Jeg også kanskje, senere. Om jeg da ikke allerede har bestemt meg.

Drømte forresten en noe merkelig drøm i natt, noe om at jeg var ute, tror det var om natten en gang. Og at jeg havnet i eller blant en gruppe mennesker. Og at jeg kom til å kysse en ung kvinne som fortalte meg på en eller annen måte at hun forstod meg. Og så var vi i en leilighet. Og så var jeg litt ukonsentrert eller uoppmerksom, for plutselig så var jeg alene igjen. Og så gikk jeg opp på et tak for å trekke litt frisk luft. Og så gikk jeg nedover igjen, og jeg så inn gjennom et vindu. Og der satt det noen mennesker rundt et rektangulært bord, og noen av dem så meg. Og en av dem spurte meg: "Hva gjør du her?". Og jeg husker ikke hva jeg svarte. Men at jeg gikk videre nedover. Og at det kom en mann ut til meg. Og at han ville skade meg. I magen. Og at jeg kjempet imot. Og at han ikke klarte å skade meg. I magen. Og så våknet jeg. Eller valgte å gå ut av drømmen.

Nok en gang: Takk for all hjelp og støtte.

Med ønsker om en god dag og snart helg.

Check. Package. Done.

Mvh

Espen Waltersen

Tidspunkt: 25. september 2009 kl. 06.52:

Hei igjen,

Jeg prøver en gang til.

Espen

Hei igjen, Nils Naalsund

Tidspunkt: 25. august 2013 kl. 19.40:

Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? Ikke alltid, da. Kun av og til. Eller av og til. Det går vel litt i perioder. Det er der. Og så er det borte igjen. Hjemme. Ingenting. Jobb. Ingenting. Hjemme igjen. Ingenting. Ingenting. Og så kan jeg våkne litt tidlig. På natten. Eller morgenen. Og jobbe litt. Gjerne med noen dokumenter.

Og så er det der igjen. Tidlig om morgenen. Radioen. Ofte radioen. Og så blir det på tide på å komme seg på jobb. Dusje. Ofte om det er fredag, onsdag eller mandag. Men også noen ganger om tirsdagen eller torsdagen.

Og så går jeg hjemmefra. Og så er det med meg. Og så sitter jeg på bussen. Og det er fremdeles med meg. Ikke så mye på jobb. Men så kommer jeg hjem igjen. Og så er det igjen med meg. Gjerne en fredag. Men også torsdag, onsdag, tirsdag eller mandag. Men altså oftest eller helst en fredag.

Hei igjen, NN. Det går ganske bra her. Går ganske bra med meg. Ser ut til at studiene blir satt litt på vent. Om de da ikke allerede er mer eller mindre planlagt nedlagt. Vennlige, hjelpsomme hjelpere på Blindern. Men det ble vel ikke den helt store fremdriften eller progresjonen. Om du vil. Jeg vet ikke helt.

Sisse, Alma, Tone. Jeg klarte ikke helt å velge. Og så plutselig var de der alle sammen. Men så var det Grønland. Choice. Ja, Choice. Og Lompa og Ivars og Enerhaugen. Mat og vinhus. Selv om det oftest ble øl. Av og til nøtter, men ikke på meg. Får vel skylde på manglende motivasjon.

De sitter i et studio i NRK og følger med på mine tanker. Det er helt sant. Mamma har sagt det. Men. Jeg sier ikke at de alltid sitter der, og lytter, til mine tanker. Eller lytter, det kan ganske enkelt være at de følger med på en graf, og på den måten følger med. Følger med på meg. På mine tanker. Nå kan likevel ikke jeg, selv om jeg vel har en halvferdig, eller noe mindre enn halvferdig, mastergrad i realfag, helt eksakt si hvordan dette foregår. Jeg vet ikke helt. Bare sannsynligvis. Vet at det er sannsynlig. Må være sannsynlig. Overveiende sannsynlig. At det sitter der i dette studioet på Marienlyst og følger med. På mine tanker. Ofte. Men ikke alltid.

Skulle selvfølgelig ha sendt et ordinært brev. Men så var det dette med økonomien. Budsjettet. Kostnadene. Så det ble en "mail". Eller epost, om du vil. Eller e-post, om du foretrekker det. Jeg vet ikke helt.

Espen

Tidspunkt: 29. august 2013 kl. 15.55:

Men hvis det virkelig er sånn at det sitter noen i et studio på Marienlyst og følger med på meg og mine tanker, at de virkelig er med meg i tankene, kanskje også i handlingene, ja, hva så? Spiller det egentlig noen rolle?

Det tar vel slutt en gang.

Vil jeg tro.

Espen

P.S. Det med mamma var noe jeg fant på. Fikk det vel for meg at det hørtes bedre ut, mer troverdig. På sett og vis. D.S.

Tidspunkt: 5. september 2013 kl. 18.21:

Ja.

Det går vel egentlig ikke så verst. Det kunne nok også like gjerne eller kanskje heller gått verre. Jeg har altså tatt noen kurs på eller ved Blindern, UiO, Ifi. Dette har på sett og vis fungert ganske bra, selv om det ikke er sikkert at jeg har flertallet eller alle med meg på dette. Det at det på sett og vis har fungert ganske bra. Brukeren min går ut i begynnelsen av oktober. Etter det har jeg på sett og vis mistet den helt konkrete eller nærmeste kontakten med Ifi, UiO, Blindern. Dette betyr riktignok

ikke at jeg ikke er svært takknemlig for den støtten jeg har mottatt i alle disse år. Jeg er likevel takknemlig for det.

Jeg er altså ikke lenger "masterstudent". Er det et tap? Kanskje. Jeg var på gruppe med en PhD-student som sa til meg: "Save your best ideas for your PhD". Jeg fikk kanskje litt for høye tanker om meg selv. Og mine evner.

Aass pilsner. Skulle vel gjerne heller vært en øl fra polet, men mitt øl på polet står dessverre ikke i kjøleskap. Er ikke alltid helt lett å planlegge hva som skal skje i løpet av dagen.

Beklager eventuelle trykk- og/eller skrivefeil. Slik som eventuelle feilaktige og/eller-konstruksjoner, samt også eventuelt noen feilaktige negasjonskonstruksjoner.

Check? Package? Done?

Jada.

Nok en gang.

Espen

Tidspunkt: 12. september 2013 kl. 18.39:

Ja,

Det ble en sprekke i dag. Hadde ikke drukket alkohol siden 10. august. Null sigaretter siden før ferie i Flekkefjord. Innendørs.

Se opp for en "cc" etter 30. september og før 3. oktober. Primært til Tone.

Mulig den kommer. Eller ikke. Er ikke helt sikker.

God helg til deg og dine.

Familiemiddag på søndag.

Espen

Ville bare at du skulle vite

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 07.15:

Hei igjen, Nils. NN.

Beklager mangel på innledning. Jeg går heller rett på.

Våren 2009 var jeg igjen med på et kurs på Blindern, INF5180. I løpet av det semesteret var jeg på en ferie i Nerja, Spania, og arbeidet med dette kurset. Jeg fikk endel tanker, noe som mer eller mindre resulterte i en sykemeldingsperiode for noe tid. Det var en presentasjon jeg skulle holde, en presentasjon på kun noen få sider, men de få sidene ble til mange, mange notater, nærmere 30 sider med notater, selv om jeg vel også kom frem til noen få sider som jeg muligens eventuelt kunne tenke meg å fremføre. Men så ble det dette med denne sykemeldingen, da.

Jeg har lagt ved en bearbeidet eller videreutviklet versjon av denne presentasjonen laget for kurset INF5180, en ny versjon som ble til høsten 2012, da jeg igjen forsøkte meg på kurset, denne gangen med navnet eller koden INF5181. Fremdeles faglærer Dietmar. Jeg gjør oppmerksom på at jeg muligens misset på punktet "Issues". Skulle visst ha skrevet et eller annet om mange feil i koden, dårlige brukeropplevelser, et cetera. Og ikke kun at jeg anser Scrum for å være noe ufullstendig og på den måten lettere ubrukelig. Ta gjerne en titt på det, og se om du finner noe du kjenner eller ikke kjenner igjen. Jeg hadde det i hvert fall ganske så festlig da jeg skrev det.

Høsten 2009 så var jeg på en gruppe med Tariq, Benjamin og Uche. Dette var i forbindelse med et kurs på Blindern. INF5220. Et kurs om og med kvalitative, og eventuelt kvantitative, metoder innenfor informatikk. Jeg var i den perioden, høsten 2009, noe høyt oppe, høy på meg selv, kan man vel si, likevel så fungerte jeg vel sånn noenlunde. Tidlig i kurset så skrev jeg om det hadde opplevd på et bibliotek på Majorstua, det var en oppgave som var en del av kurset. Og jeg fikk opplevelsen av at besvarelsen min gjorde inntrykk på de øvrige medlemmene av gruppen. Uche sa: "Save your best ideas for your PhD". Det har jeg fortalt deg om tidligere. Jeg hadde ikke mye å si til det. Tariq sa: "I'm definately going to take this course this semester". Det var etter at jeg hadde fortalt om og forklart hvorfor mine notater om det jeg hadde opplevd på dette biblioteket på Majorstua, hadde blitt som de hadde blitt. At det var sånn jeg hadde opplevd det. Sånn det skjedde. Steg for steg.

Benjamin ble noe senere, en gang vi skulle samarbeide om et dokument, skrive sammen våre ulike beretninger eller versjoner, bekymret eller engstelig eller rett og slett redd da jeg spurte ham om han hadde sett "Mitt liv som hund". Kanskje han ikke hadde sett den filmen. Jeg fulgte derfor opp med å si at hovedpersonen i filmen hadde sagt "Jäg skulle berettat alt". Benjamin ble plutselig forferdelig redd, eller engstelig. Han sa: "Nei, det må du ikke gjøre!". Jeg forklarte ham så hva jeg egentlig mente. At vi første skulle skrive ut teksten. Og deretter forkorte. Oppgaven hadde nemlig et krav om et visst antall sider, men med en øvre grense, altså et visst antall sider vi skulle skrive og deretter levere inn. Benjamin, med en bakgrunn som journalist, var nok mest opptatt av å forkorte før det ble "for langt". Jeg hadde forøvrig ikke noen klar formening om hva jeg "ikke måtte gjøre", hva jeg ikke skulle fortelle. At det kanskje finnes eller ikke finnes en Gud? Og at mange eller få vet eller ikke vet eller er klar eller ikke klar over det, men ikke sier så mye? Jeg vet ikke helt. Fremdeles ikke. For hva er det egentlig å fortelle? Og spiller det egentlig noen rolle?

Høsten 2010, det var da jeg visstnok rev så kraftig i håret til en kvinnelig politibetjent at noe av håret hennes løsnet. Det var i hvert fall det jeg ble fortalt da jeg møtte etterforsker Johansen på Grønland politistasjon en gang i løpet av andre halvdel av oktober 2010. Kanskje jeg forteller deg mer om det siden.

Jeg har lagt ved dokumentet der jeg beskrev det jeg opplevde på biblioteket på Majorstua, i tilfelle ditt tilsendte eksemplar skulle ha blitt arkivert eller gått gjennom makuleringsmaskinen.

Dette får nok holde for denne gangen. Må vel også rekke å sende en e-post til Torgeir, en god venn, i løpet av dagen. Og så kan det jo være at min fastlege savner meg, om han har ledig tid til uken.

Kanskje mer om 2010 siden. Kanskje også 2004 og 2005. Eventuelt også tilbake til 2009. Kanskje også før og siden.

Beklager bryderiet. Forstyrrelsen?

Kanskje det, ja.

Ha en god dag.

Selv skal jeg møte en god venn, Gustav, senere. Grünerløkka, et sted. Om det da ikke heller blir Grønland. Nærmere. Enklere.

Espen

P.S. Jeg har forresten nå mer eller mindre gått over til e-sigaretter. Noe jeg kjøpte i Nerja, Spania. Nettopp kommet hjem fra "ferien". Med familie, mine foreldre. Gikk vel bedre denne gangen enn i 2009. For i 2009 jobbet med jeg stort sett med studier og var ellers ute på bar alene kveldstid og nattestid. En episode på en bar, jeg husker ikke helt, det var et eller annet med at det kom opp et spørsmål om kvinner, en engelskmann som spurte eller foreslo, men at jeg sa at det nok dessverre ikke lenger var lovlig i Norge. Og så var det noe annet, kanskje en konfrontasjon av noe slag. Og så møtte jeg ham, denne engelskmannen, dagen etter, på et torg i Nerja, og han sa: "You're bad". Og jeg husker at jeg likte det litt. Det at han sa: "You're bad". Men denne gangen ble det kun lunsj med øl og fingermat alene med enkelte lokale gjester de siste tre dagene. D.S.

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 07.41:

Hei igjen. NN.

Kom på at jeg hadde glemt å legge ved noen dokumenter. Håper at det er riktige versjoner jeg sender deg. Er noe rotete på "Desktopen" min. Ta gjerne en titt, og se om du får noe ut av det. Om du har tid, selvfølgelig.

Espen

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 10.50:

Hei igjen. NN.

Denne gangen vil jeg fortelle deg litt om 2004. Eller, det vil si, det begynte vel egentlig i 2003.

I 2003 fikk jeg det for meg at jeg ville forsøke meg på Arkitekthøgskolen i Oslo. Jeg leverte en slags søknad, kan man vel si, en besvarelse. Jeg skrev en beretning om en eldre kvinne jeg ønsket å pare meg med. Det var et slags bilde på min leilighet, arbeidet med oppussingen av leiligheten min, noe som har oppatt mye av min tid etter at jeg flyttet "hjemmefra", på en måte litt vekk fra mine foreldre. Det skjedde i 1998, at jeg flyttet ut av barndomshjemmet mitt i Bregneveien på Nordberg. Året før hadde jeg riktignok hatt de samme tankene, at jeg ønsket meg til Arkitekthøgskolen i Oslo, men jeg rakk ikke fristen. Jeg kom videre til annen runde i 2003, men jeg presterte dessverre ikke særlig godt der. Jeg kom derfor ikke inn på Arkitekthøgskolen i Oslo det året.

I 2004 forsøkte jeg meg igjen. På den tiden arbeidet jeg på en byggeplass, ikke langt fra Arkitekthøgskolen i Oslo. Det var tidvis ganske hektisk, jeg fikk det blant annet for meg at det jeg skrev, hjemme i leiligheten, egentlig var det motsatte av det jeg faktisk mente. Dessuten var det noe med tiden. En frykt for at den skulle stoppe opp. Frykten for at universet, eksistensen, skulle forsvinne tilbake til ett punkt, eller at den, eksistensen, eller det, universet, skulle, på sett og vis, gå i oppløsning, gå fra hverandre, eller rett og slett skulle fryse til, at alt eksisterende skulle stoppe opp og aldri mer bevege seg. Det var derfor jeg henvendte meg til venstre gardist ved Slottet i Oslo og ba om å bli ført til kongen. Ganske enkelt det. Jeg vet ennå ikke om det var en riktig eller korrekt beslutning. Himmelen ble uansett igjen noe lysere, og fuglene begynte igjen å synge. Så det kan da ikke ha vært aldeles galt. Eller hva? Kanskje jeg forteller deg mer om det siden.

Jeg havnet etterhvert på Lovisenberg. Så nå vet du også det.

Mer siden?

Kanskje det, ja.

Espen

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 11.06:

Hei igjen igjen, NN.

Jeg kunne nok ha fortalt deg mer om 2004, men det får eventuelt bli siden. Det er kanskje litt for mye og komplisert, eller ufordøyd, om du vil.

Derfor vil jeg nå fortelle deg litt om 2005. Ikke mye, for også det var litt komplisert. Jeg gikk uansett denne gangen "frivillig i galehus". Eller, det vil si, jeg møtte opp på Legevakten i Storgata i Oslo og ba om å få prate med min behandler, noe upresist, da jeg egentlig mente at jeg ønsket å få prate med min saksbehandler. Kvinnen jeg pratet med, skjønnte ikke helt hva jeg mente, det var i hvert fall det inntrykket hun ga meg, det inntrykket jeg fikk, så jeg fulgte opp med å si at jeg var "Fantomet", "du vet, ånden som det går". Det var visst "nøkkelen", for da jeg litt senere ba om å bli kjørt til Lovisenberg, så var det ikke tvil om at jeg, selvfølgelig, skulle bli kjørt til Lovisenberg, til og med i drosje. Jeg skulle altså bli fraktet dit i drosje, og to leger fra Legevakten skulle være med, jeg måtte bare vente litt. Det var vel mer eller mindre 2005. Kanskje mer siden. Kanskje det, ja. Noe om at jeg løp barbert gjennom Oslo gater med en brennende eller sterkt kriblende følelse under mine føtter. Kanskje mer siden. Kanskje det, ja.

Espen

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 11.28:

Hei igjen igjen igjen, NN.

Jeg vil jo egentlig ikke at det skal være tvil. Så her har du historien i kortform.

2004? Jeg hadde forestillinger om at jeg hadde gått inn i rollen som Jesus den oppstandne. Ikke den faktiske "Jesus", men heller noe tilsvarende.

2005? Jeg stod under dusjen på Lovisenberg og hadde forestillinger om at jeg var blitt til Gud. Hadde en forestilling om at jeg måtte bli der til "evig tid", under strålene fra dusjen, stående på metallet over sluket. Heldigvis så kom jeg på tanken eller idéen om at jeg kunne forsøke å gå ut av dusjen. Og det gikk vel bra.

2009? Jeg vet ikke helt. Helene, Sissel Lygren, et cetera.

Jeg har lagt ved tekstsamlingen fra 2009-2010, i tilfelle den er forlagt i kartoteket hos dere eller på annen måte utilgjengelig. Forhåpentligvis riktig versjon. Du må forøvrig gjerne skrive den ut i passende format, slik som A2 eller A1, om du skulle føle for det. Ellers så er vel den opprinnelige størrelsen helt grei. A6?

Espen

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 11.29:

Glemte vedlegget i forrige e-post.

Her har du det.

Espen

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 11.41:

Hei igjen, NN.

Det blir nok Grønland i kveld. Et eller annet sted. Grünerløkka, og da gjerne Parkteatret, stort sett for sjekking. Men ikke i kveld. Fortrinnsvis kvinner.

Selv om en engelskmann jeg en gang møtte på Enerhaugen mat og vinhus, nå Enerhaugen pub og bar, om jeg da ikke husker feil, sa: "Are you gay?". Jeg sa: "I'm not sure, but I don't think so". "I think you are". Han sa. Og så sa han et eller annet om at han trodde at jeg kom til å bli en arkitekt. Jeg vet nå ikke helt.

Espen

Tidspunkt: 1. november 2013 kl. 11.45:

Fredag?

Ja, fredag.

Espen

Tidspunkt: 6. november 2013 kl. 19.23:

Onsdag i dag, ja.

De sitter forresten fremdeles i dette studioet på NRK og følger med på mine tanker. Men det er greit. Denne gangen Dagsnytt 18. Ofte Dagsnytt 18, men noen ganger også enkelte andre programmer på P2. Av og til NRK Klassisk. I hvert fall før. I prinsippet aldri TV.

Blir forresten ikke vin fra taxfree-kvoten som gave til bror Einar. På sett og vis brann i barskapet fra IKEA. Gin forholdsvis trygg. Kan ikke huske sist jeg drakk gin i leiligheten. Aldri drukket gin i bakgården.

Middag hos Einar på lørdag.

Espen

Tidspunkt: 6. november 2013 kl. 19.33:

Alene hjemme, ja. Alene hjemme.

Espen

Tidspunkt: 6. november 2013 kl. 19.49:

Gud er med oss. Alltid. Er det sånn det er?

Alltid med oss. Sånn det er?

Espen

Tidspunkt: 11. november 2013 kl. 21.13:

“Bursdag. Alene på bar. Enerhaugen pub og bar. Blant venner. Andre øl, den var gratis. Gikk så hjem etter tredje øl. Enerhaugen. Pub og bar.”

Hadde kanskje lagt ut denne meldingen på Twitter, hadde det ikke vært for at der var ingen internettforbindelse. Kanskje like greit.

Går ellers bra. Time hos fastlege Johnsen sist fredag. Ringer i morgen for å be om ny time. Ingen vits i å vente nå, vel. Har noen dokumenter som jeg gjerne vil i at vi, altså Johnsen og jeg, skal gå gjennom sammen.

Her er forresten ett dokument til. Fra 2009. Til Helene.

Rett etter at jeg hadde skrevet dette dokumentet, så mente jeg at det var ganske bra, men nå i ettertid ser jeg at det nok er ganske langt mellom høydepunktene. Det er vel mest av alt bare rør.

Opprinnelig så var det omtrent 597 tekstmeldinger, noen av dem med bilder. Meldingene er forholdsvis uredigerte, jeg har bare på sett og vis forsøkt å finne frem til en eller annen form for struktur på det hele.

Ta en titt, og se om du får noe ut av det. Om du gidder eller ellers har anledning, selvfølgelig.

Som sagt, mest av alt nok bare rør.

Espen

Tidspunkt: 11. november 2013 kl. 21.43:

Hei igjen, Nils.

Jeg har enda et dokument. Som jeg sender til deg. Historien bak er som følger.

Jeg var på den tiden masterstudent på Institutt for Informatikk ved UiO, Blindern. Det her var i 2011. Tone var oppført som min hovedveileder, mens Alma og Sisse var registrert som mine to biveiledere, etter det jeg er kjent med. Men jeg var ikke helt trofast.

Så jeg kontaktet Ole Christian Lingjærde, professor i forskningsgruppen Biomedisinsk Informatikk, for å forhøre meg om mulighetene for å skrive en masteroppgave med ham som veileder. Lingjærde svarte ikke på min første henvendelse.

Så jeg sendte en ny e-post, denne gangen med et dokument vedlagt. Men heller ikke denne e-posten svarte han på. Det fulgte siden flere e-poster, ganske mange faktisk, fra meg til ham. De fleste med et dokument vedlagt. Men han svarte aldri.

Ikke før jeg sendte det siste dokumentet, "Å hjelpe de schizofrene". Da svarte han. At dette, alle mine planer, dessverre var helt utenfor hans fagområde. Og at han således, dessverre, ikke kunne veilede meg på noen oppgave. Men at han hadde forstått på min veileder, Tone, at jeg ennå ikke var kommet riktig i gang med oppgaven, og at jeg fremdeles hadde god tid. Til å "finne en oppgave jeg ville trives med". Han ville videre bare ønske meg lykke til, et cetera.

Så ble det noe stille fra min side. Til jeg en morgen, omtrent klokken 08.00, igjen befant meg på Choice. Det ble noen e-poster, de fleste ganske så korte, fra meg til Lingjærde den morgenen og formiddagen. Ingen fiendtlige, jeg formidlet kun mine inntrykk, slik jeg opplevde dem, som "en del av folket".

Håper derfor at du også vil "trives", med dette dokumentet. Ikke rare greiene, som du vil få se, om du da tar sjansen på å åpne vedlegget.

Espen

Tidspunkt: 11. november 2013 kl. 21.57:

Her er forresten det jeg mente var mitt beste forslag til en eller annen form for masteroppgave.

Niam er forresten ikke noe objektorientert språk likevel. Det gikk vel bare litt vel fort da jeg skrev det.

Det siste er det første. Det første er det siste.

Espen

Tidspunkt: 12. november 2013 kl. 00.20:

Bare et utkast. Bare et utkast. Et uredigert utkast. Kanskje en begynnelse.

Om jeg gidder. Eller evner. Selvfølgelig.

Kanskje mer siden.

Espen

Tidspunkt: 12. november 2013 kl. 07.57:

Hei igjen, Nils.

Her er et dokument du kanskje tidligere har lest. Sender det likevel, i tilfelle det er arkivert eller på annen måte utilgjengelig.

Beklager bryderiet. Forstyrrelsen, mener jeg.

Får vel i fremtiden forsøke å besinne meg i noe større grad. Du har vel annet å fylle dagene med, ikke bare lesing av e-post.

Espen

Tidspunkt: 18. november 2013 kl. 23.32:

Det er mandag kveld.

Jeg var tidligere på Enerhaugen pub og bar. Lys kom, lys gikk. Drakk noen øl, gikk så selv.

Olympen nå. Er vel ikke stort mer å si. Ganske lenge til stengetid. Kanskje sjakk i morgen.

God dag. Til deg og dine. Når du eventuelt leser dette.

Espen

Tidspunkt: 18. november 2013 kl. 23.50:

Hei igjen, jeg er fremdeles på Olympen. Jeg tenker på gamle Olympen, gamle Lompa, da jeg satt der, en kvinne, en eldre kvinne, noe eldre enn meg, ganske mange år eldre enn meg. Vi ble kjent, kvinnen og jeg, tok på hverandre, kysset, avtalte å møtes, men jeg møtte ikke opp, kom ikke tilbake til avtalen.

Det var kanskje en tabbe. Eller hva tror du? Husk no-reply.

Musikk fra oven. Neil Young. Minner om Roskilde, festivalen, full, sørgelig full, nesten så jeg gikk glipp av konserten. Kanskje mer siden. Ja, kanskje mer siden.

Neil Young. Musikk. Fra oven.

Es

Tidspunkt: 19. november 2013 kl. 00.05:

Beklaget siste e-post, ble litt krøll i avslutningen, noe med at mitt navn ble noe forkortet, noe med mobilen, jeg vet ikke helt hvordan eller hvorfor.

Uansett, jeg er nå fremdeles på Olympen, og her er fremdeles god stemning! Fremdeles Neil Young. Vel, det var kanskje det hele. God morgen, god formiddag, ettermiddag og kveld også.

Ka

Tidspunkt: 19. november 2013 kl. 00.06:

Beklager nok en gang. Noe med forbindelsen.

Espen

En siste hilsen før julen 2013

Tidspunkt: 23. desember 2013 kl. 12.24:

Hei igjen, Nils.

Ville bare fortelle deg at jeg nå i tiden før jul har hatt noen ekstratimer hos fastlege Johnsen. Og at vi har blitt enige om at jeg ikke skal sende deg så mange digitale meldinger. Ikke så mange e-poster fra meg til deg, altså. I hvert fall ikke når jeg drikker, og da gjerne øl. Når jeg drikker, altså. Gjerne Aass pilsner, men det har jeg vel fortalt deg før.

Vel, nå har det seg sånn at der har vært en avgjørelse utenfor min kontroll eller delaktighet. Middagen, eller koldtbordet, på første juledag er blitt avlyst. I stedet blir det brunsj, eller lunsj, omtrent klokken 12. Individuell frokost, sen frokost og svært sen, individuell frokost senere på dagen. Første juledag i et nøtteskall. I Bregneveien med familien, altså.

Derfor Aass pilsner. Kanskje egentlig ikke først og fremst for å straffe meg selv, men mer for å straffe tilværelsen, eventuelt eksistensen. Om det da gir noen mening.

Jobber forresten fremdeles med et dokument. Kanskje siden et manuskript. Ser kanskje ut til å bli mer eller mindre sammenhengende beretninger om meg selv, mitt liv, noen betraktninger, brutt opp i venstrestilte ordsammenstillinger på separate linjer. Kanskje det blir ferdig til juni. Du vil få se. Kanskje.

God jul til deg og dine. Skal selv gjøre mitt mer eller mindre beste. For at det skal bli en god jul med familien. I år igjen. Var vel i hvert fall det i fjor. En god jul, altså.

Espen

Kanskje fri eller rekreasjon på fredager

Tidspunkt: 4. april 2014 kl. 17.08:

Forbanna konto og lommebok. Så der var det sagt.

Blir altså ikke øl og/eller vin denne helgen. Ikke denne helgen heller. Kanskje like greit. Går vel forsåvidt også an å drikke kaffe og vann. Eventuelt te, men jeg har et minne om noe ising i tennene. Hvilket kanskje betyr at jeg foretrekker kaffe. Fremfor te, altså.

Fastlege Johnsen har snakket om nytelsesmidler. Mener å huske at det da var snakk om kaffe. Eventuelt øl eller vin. Men jeg tror vel egentlig ikke det.

Med ønsker om en god helg. Her handler det altså mest om å komme seg gjennom helgen. Denne helgen også.

Espen

Tidspunkt: 25. august 2014 kl. 11.54:

Hei, Nils,

Jeg skal være kort denne gangen.

Sitter hjemme, hjemvendt fra ferie med familien i Flekkefjord. Eller, det vil si, egentlig ikke helt egen, familie altså, om du forstår. Fastlege Johnsen prater om økonomi. Kanskje en del av det hele, men sannsynligvis ikke alt.

Øl altså, denne gangen Aass pilsner, som så mange ganger før. Har vel egentlig sluttet med det, å drikke masseprodusert øl, men så var det dette med økonomien, da. Og tempereringen. Noen ganger på grensen til dårlig tid.

Her er noen notater. Usikker på hva det blir til, om det i det hele tatt blir til noe:

Romaner. To serier. Serie én, fire bind. Bind to om sinne og overgrep. Bind én om ensomhet og tilhørighet. Bind fire om angst, frykt og redsel. Bind tre om skam og skyld. Serie to, tre bind. Bind sju om kjærlighet? Ikke det? Bind sju om psykotiske episoder på Blindern? Ikke det? Bind seks om psykotiske episoder utenfor Blindern? Ikke det? Slutten? Vår venn står i et vindu i toppen av tårnet til Lovisenberg kirke. Han ser utover plassen, ser på menneskene der nede, ser ned på asfalten. Det er langt ned. Å stupe ut i det. Med hodet først. Eller er det bedre å dø i ensomhet? Tidlig om morgenen? Bedre å dø mens byen såkalt sover?

Er kanskje av og til nok å få det ut, dele det med noen.

Kanskje litt banalt enkelte steder.

Det skulle være det hele. Denne gangen.

Espen

P.S. P13 på radioen forresten. Direktesending. Hun sa så i hvert fall så, kvinnen i radioen. Jada.
D.S.

Tidspunkt: 25. september 2014 kl. 18.56:

Hei, Nils,

Lenge siden sist.

Det ser ut til at jeg muligens kan bli erkjent delvis arbeidsufør, er kanskje ikke så dumt. Får da penger for å drive dank eller holde på med mitt på fritiden. Kanskje 20 % ufør. Kanskje da fri eller rekreasjon på fredager.

Har noen notater. Så får det bli som det blir.

Ja, jeg er da ved forholdsvis godt mot. Ferie med familien, foreldre altså, fra omtrent midten av oktober og ti dager fremover. Nerja, Spania. Late dager, lunsj med fingermat og øl eller vin sånn etterhvert. I smug. E-sigaretter i smug.

Ja, jeg forteller ikke alt.

Ja, øl og så vin i dag. Forskudd på bursdagsgave. Ja, du kan vel holde på en hemmelighet?

Espen

Tidspunkt: 25. september 2014 kl. 19.14:

Hei, Nils,

Jeg har ennå ikke helt slått det fra meg.

Det går vel litt i perioder. Det er der, og så er det borte igjen.

Anders og Henrik, de jobber for forlag, jeg husker ikke for hvilke forlag. Det var noe jeg fortalte Henrik i 2004, noe om at jeg hadde oppdaget en slags nøkkel til alt. Noe om at det går i perioder, sykluser, tankene, at tankene går i perioder, sykluser. Idéhistorie, historien om idéer. Det er så lenge siden. Vi var ute og gikk. Henrik og jeg har ikke pratet noe mer om det siden. Jeg møtte forresten Henrik på forrige julebord med venner. Det var på Tranen. Siden gikk vi til Parkteatret for å drikke mer. Jeg gikk alene hjem. Igjen.

Har vel egentlig ikke så mye mer å fortelle deg denne gangen. Kanskje senere. Vin, egg og bacon. Frokosten her hjemme.

Espen

Tidspunkt: 10. februar 2015 kl. 17.42:

Faen heller. Det er visst likevel ikke så lett å bli arbeidsufør. Er kanskje for arbeidsfør? Helvete heller. Faen heller.

Det var ikke så lett med familien i Nerja. Øl og tapas på tidlig formiddag. Slapp unna med det. To flasker Oloroso på tidlig formiddag. Slapp ikke unna med det. Konfrontasjon. Når jeg blir pensjonist. Jada, når jeg blir pensjonist. Noe å se frem til. Eller?

Nå? Jeg er kursdeltaker ved bedrift RS. Regner med at det blir IT-support om ikke så lenge. Jobben er min, bare å søke, et cetera. Kan jeg forresten bruke deg som referanse? Svært stabil?

Jada. No-reply. Du vet.

Mer siden? Jada.

Espen

Tidspunkt: 11. februar 2015 kl. 00.11:

Det hender at Espen angrer litt. Tenker på noe som har hendt og angrer. Som forrige e-post. Beklager det. Ble kanskje i overkant mange følelsesmessige utbrudd. Var kanskje bare et ganske så mislykket forsøk på å være litt morsom. Ser nå at det ikke var det. Morsomt. At det ikke var det. Morsomt, altså.

Espen må snart sove. Møte med NAV i morgen.

Ønsker deg alt godt for dagen i dag og så videre utover i uken.

Espen

P.S. Ja. Jeg angrer litt nå også. På at jeg sender deg denne e-posten. Jeg får vel slutte med det. D.S.

Tidspunkt: 11. februar 2015 kl. 17.46:

Ja, hvordan kan man egentlig slutte når man først har begynt? Bare å kjøre på? Liten risiko for faktiske skader? Bare å kjøre på?

Var møte med NAV tidligere i dag. Ser ut til at det kan være gode muligheter for å bli erklært for 20 % livsudugelig. 20 % arbeidsufør, altså. Ikke førstevalget, men det kan kanskje lønne seg på sikt. Penger og helse. Selv om vi vel begge to vet at undertegnede er bortimot 100 % frisk og i stand til å takle livets mange små og store utfordringer.

Det var bare det med radioen. Stemmene. Latteren. Det med at de, høyst sannsynlig, følger med på tankene mine. I et studio. På Marienlyst. Mamma har sagt. Ikke sant?

Siri er forresten veilederen min på bedrift RS. Har ennå ikke, jeg altså, ja, du vet. Eller kanskje ikke.

Espen

Uten arbeid og ganske så lykkelig

Tidspunkt: 20. august 2015 kl. 16.43:

Hei, Nils,

Lenge siden sist.

Jeg er fremdeles uten arbeid og ganske så lykkelig. Eller, det er ikke helt sant. Jeg er riktignok uten arbeid, men egentlig ikke særlig lykkelig. Bortsett fra hver 14. dag når jeg får penger fra NAV og kan kjøpe flytende loff. Øl, altså.

Er fremdeles kursdeltaker ved bedrift RS. Av og til gratis kaffe, suppe hver fredag. Mål om å komme ut i et høvelig lønnet arbeid med et akseptabelt lønnsnivå. Det var i det minste formuleringen fra i fjor.

Ja, Siri er fremdeles hyggelig og grei.

Ja, det ble litt øl i dag. Igjen. Penger fra M og P. Mamma Waltersen og Pappa Waltersen, vil det si. Time hos fastlege Johnsen i morgen. Går vel altså egentlig ikke særlig bra med meg. Får derfor være svært forsiktig i morgen. Så jeg ikke går derfra med en vond følelse. Som så ofte før. Når det ikke går særlig bra. Burde vel egentlig ikke være sånn. Bytte fastlege? Jeg gidder ikke.

Sender deg vedlegg i morgen.

E. Også kjent eller ikke kjent som Espen.

P.S. De nada. D.S.

Tidspunkt: 21. august 2015 kl. 03.48:

Ja, det burde vel egentlig være alkosperre på mobilen. Har det med å bli litt kontaktsøkende etterhvert som promillen stiger. Litt amorøs, om du vil, uten at jeg nødvendigvis vil legge noe seksuelt i det. Skal ikke så mye til.

Beklager forstyrrelsen. Skal ikke gjenta seg. Neida. Joda. Beklager. Nok en gang. Litt sliten nå.

Ha en god dag.

Espen

Tidspunkt: 24. august 2015 kl. 17.19:

Hei igjen, Nils!

Har ennå ikke fikset alkosperre på mobilen, så da blir det som det blir.

Penger fra NAV i dag. Lønningspils med andre ord. En halv en på Bydelskroen. Blir seks halve hjemme. Som et minimum eller maksimum. Eller noe sånt.

Hadde egentlig tenkt til å droppe øl i dag. Men, som det heter, det er jo så godt.

Sitter og blar litt i tekstheftet ditt, det nyeste tekstheftet. Ganske interessant.

Ja, det var vel det hele. Skal ikke forstyrre deg mer nå, beklager forstyrrelsen, et cetera.

Ha en god uke.

Espen

Tidspunkt: 24. august 2015 kl. 18.02:

Ja, beklager forstyrrelsen. Jada.

Fremdeles hjemme, fremdeles alene. Et cetera.

Jada.

Penger fra NAV mer som fiktivt stipend enn faktisk trygd? Eller noe sånt.

To halve igjen til de minimum eller maksimum seks halve hjemme. I tillegg til den ene halve på Bydelskroen.

Ønsker deg en god tirsdag. Og en videre god uke utover. Eller noe sånt.

Espen

Et nytt og bedre liv

Tidspunkt: 25. september 2015 kl. 15.21:

Her er teorien:

Deltaker skal begrense sitt alkoholinntak. Deltaker skal ikke drikke mer enn 14 alkoholenheter på én uke. Deltaker skal ikke drikke alkohol på søndager. Deltaker skal ikke drikke alkohol på mandager. Deltaker skal ikke drikke alkohol på tirsdager. Deltaker skal ikke drikke mer enn 2 alkoholenheter på onsdager. Deltaker skal ikke drikke mer enn 2 alkoholenheter på torsdager. Deltaker skal ikke drikke mer enn 3 alkoholenheter på fredager. Deltaker skal ikke drikke mer enn 4,5 alkoholenheter på lørdager. I hvert fall ikke mer enn maksimalt 6 alkoholenheter på lørdager. Deltaker kan i særskilte tilfeller slå sammen fredager og lørdager. Deltaker skal tenke nøye gjennom om det i det hele tatt er noe poeng å drikke alkohol på dager før arbeidsdag. Deltaker skal ikke handle inn alkohol mer enn én gang per dag. Deltaker skal i hvert fall ikke handle inn alkohol mer enn én gang på ett utsalgssted per dag. Deltaker skal ikke drikke boksøl. Jeg gjentar, deltaker skal ikke drikke boksøl. Deltaker kan kjøpe øl på polet. Deltaker skal søke mot kortreist mat og drikke, slik som kortreist øl i Norge og kortreist øl og vin i Spania. Det kan forekomme unntak for ekstraordinære begivenheter, slik som ferier, høytider, middag med familien, ølsmaking med bror og turer ut på byen med venner.

Gjelder vel bare å få den ut i praksis.

Ser kanskje litt kjedelig ut? Er stadig oppe til vurdering. Selvfølgelig.

Espen

P.S. Intet å bemerke. D.S.

Tidspunkt: 6. november 2015 kl. 23.08:

Hei, Nils,

Livet mitt blir vel egentlig ikke nytt, men jeg blir 40 år den 11. november. Kanskje på tide å få orden på livet mitt. Det var i hvert fall det etterforsker Johansen på Grønland politistasjon mente at jeg burde. Men det har jeg kanskje fortalt deg om før.

Blir kanskje Telenor Open Mind etter nyttår. Jeg er i hvert fall innkalt til intervju. Hva det er? Søk det opp. Noe med redusert funksjonsnivå. Til å leve med.

Jeg skal ut på byen i morgen, på Tøyen senter. Postkontoret. Med Gustav, en kamerat. Fra 19 og utover. Bare å slenge seg på.

Satser på 80 % arbeid fordelt på fem dager per uke til å begynne med. 80 % arbeid fordelt på fire dager ved behov.

God kveld. God helg. God morgendag. Et cetera.

Espen

Tidspunkt: 6. november 2015 kl. 23.09:

Snudde forresten to kalde hjemme og to kalde ute tidligere i dag.

Til orientering.

Espen

Tidspunkt: 6. november 2015 kl. 23.40:

Det er klart, det hadde jo vært hyggelig med noen flere kalde i dag. Men så var det denne økonomien som strengt tatt helst kunne vært noe bedre. Sitter og samler styrke for å ha økonomiske ressurser til en hyggelig kveld med Gustav i morgen.

For tiden så blir det mest Bydelskroen, når jeg går ut. Var tidligere en del Enerhaugen pub og bar, men ikke nå lenger. Har også vært på Olympen, Ivars kro og Choice Pub & Pizza. Fastlege Johnsen ble nok litt bekymret da jeg nevnte det med Choice. Persen der? 07.58.

Ja, snart 40. Krise? Nei, det er vel egentlig ikke det. Ikke mer enn før. Tar det som det kommer, steg for steg, litt etter litt.

Alkoholen, ja. Mer enn én gang avlyste jeg veiledning med veileder Sisse på Blindern. Én gang møtte jeg opp til veiledning ved lunsjtider etter at jeg hadde drukket 7-8 øl tidligere den dagen. Mer enn én gang har jeg vært hjemme for å drikke øl i stedet for å gå på jobb. Mer enn én gang har jeg vært hjemme for å drikke øl i stedet for å gå på kurs. Venner? Familie? Ja, det også.

Alkoholproblem? Nei, egentlig ikke. Det kan nok være et problem i enkelte situasjoner, sett utenfra, men jeg ser det egentlig ikke som noe stort problem. Går vel bare litt i perioder. Har altså vært litt periodemessig. Mer en uttrykksform, vil jeg si. Av og til også et økonomisk problem. Ganske ofte, faktisk.

Nå? Noen kalde med Gustav i morgen. Kanskje kalde kun på fredager og lørdager. Og ellers kun med nære venner. Jeg har vel egentlig ingen nære venner på Bydelskroen.

Espen

Tidspunkt: 6. november 2015 kl. 23.43:

Men, det er klart. Jeg har da også noen gode minner fra Bydelskroen. Kanskje også det er en mening med livet, å samle gode minner.

Espen

Favorittpsykologen min som døde

Tidspunkt: 7. november 2015 kl. 00.12:

Helene, favorittpsykologen min, døde 25. mai i år. Oppdaget det da jeg kom over en nekrolog i Aftenposten. Sist gang jeg pratet med henne var i juni 2010, før hun ble syk det året. Som hun også ble det i juni 2009.

Helene hadde stemningsvariasjoner, hun fortalte meg det. Også hun hadde vært hinsides denne verden. Er litt vanskelig å skrive om det. Kanskje best å la det ligge. Eller formulere det på en annen måte. Kanskje skrive om det uten å skrive om det så direkte.

Jeg fortalte Helene at jeg hadde tenkt på henne, og hun forstod hva jeg mente. Men det er visst egentlig ikke helt lovlig, i hvert fall ikke om man går fra tanke til praksis. Dessuten så var hun fascinert av både òg, av begge deler, mest av eget kjønn da hun fungerte som psykologen min. Hun hadde en kjæreste.

Ja, det fungerte da ganske bra. Timene og stundene med Helene.

Espen

Familieferie i Flekkefjord

Tidspunkt: 12. juli 2016 kl. 14.27:

Hei, Nils.

Lenge siden sist.

Jeg har ferie, har stort sett det, har hatt det i mange uker allerede, nå i Flekkefjord. Er her med mine foreldre, min tvillingbror og min tvillingbrors to sønner. Min far er fra Flekkefjord. Derfor Flekkefjord. Planer om å bli her til mandag 18. juli. Min tvillingbror og barna drar videre til Sabeltann-land nå på torsdag. Møter der Lise, min brors samboer og barnas mor. Det blir nok hyggelig.

Det er gode dager her i Flekkefjord. Jeg er så heldig at jeg disponerer en loftsbod med hasp slik at jeg kan være her ganske uforstyrret og drikke pilsner mens jeg hører på musikk. Favoritten min er Pilsner Urquell. Til tross for kun 4,4 %. Dog ikke aldeles uproblematisk, må passe på så det ikke blir for merkbart. Jeg tenker ikke først og fremst på musikken, jeg bruker hodetelefoner. Bruker av og til sugetabletter.

Ble forresten full klaff i NAVs spørrekonkurranse sist lørdag, penger inn på konto i går. Derfor pilsner i går og i dag. Ja, livet kan være ikke så verst, ikke aldeles ille. Og om litt er middagen klar. Det blir stekt makrell til middag i dag.

Holder deg oppdatert. Fortsettelse følger. Antar jeg.

Iskaffe tidligere i dag.

Espen

Tidspunkt: 12. juli 2016 kl. 15.05:

Selv om Espen går på trynet, så vil de kanskje fremdeles være der. Mine brødre og noen venner. Satses på det, ja.

Espen

Tidspunkt: 12. juli 2016 kl. 16.59:

Kort vei fra lykke til lettere depresjon. Det håpløse. Ja, det var bedre for én time siden. Til tross for at bror Einar kjøpte pinneis til meg.

Bror Einar er tøffere enn undertegnede. Undertegnede kjøper øl og drikker i smug. Bror Einar kan ta med seg øl hjem for så å si at dette skal vi drikke, de som vil.

Undertegnede unngår helst konflikter i størst mulig grad. Til de blir uunngåelige. Da er det ofte litt for sent.

Litt trist nå, ja.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 20.13:

Hei, Nils.

Fremdeles i Flekkefjord. Krabber og pilsner til middag i dag, ferdig med ost og rødvin for litt siden. Mer flytende lykke om far i huset vil.

Bruddstykker, Nils. Altfor mange bruddstykker. Hvordan sause det sammen?

Det er farlig å gå ut her i Flekkefjord, kan bli vanskelig å slippe inn igjen. Jeg har ikke egen nøkkel til ytterdøren.

Ønsker deg en god ferie videre. Om du da ikke allerede er tilbake på jobb. Du jobber kanskje hele tiden, for det jeg vet. Jeg vet ikke.

Kanskje snart ut for å dampe. Måtte slutte med e-sigaretter. Fikk ising i tennene. Har søkt etter det på nettet. Fant ikke mye. Muligens et medisinsk fenomen.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 20.26:

Jeg er vel mest av alt den utakknemlige sønnen. Sitter her med familien, mine foreldre, mens jeg skriver disse ordene.

Og jeg vet at det er ganske forferdelig.

God dag, god kveld, god natt.

Ønsker deg også en god morgendag.

Jeg drar hjem til Oslo på førstkommende mandag. Men det har jeg vel allerede fortalt deg. Eller så var det kanskje et eller annet med det mest sannsynlige.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 20.35:

Hei igjen, Nils!

Sitter her fremdeles med familien, mine to foreldre. Har ikke flere foreldre enn det, ja. I hvert fall ikke som jeg kjenner til. Har to brødre, tre nevøer og én niese. Begge mine brødre har samboer, men ikke den samme. Hver sin samboer.

Nils, jeg leser av og til bøker, og jeg leser da ofte mange beskrivelser. Det er gjerne mange adjektiver, tror jeg. Og det er vel gjerne også mange substantiver, kan hende. Kanskje mer også. Jeg tror at jeg ikke makter å gjøre helt det samme. Kanskje lettere å gjøre det enklere. Enklere å gjøre det lettere.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 20.53:

Hei, Nils!

Jeg er nå på Hesten, et overpriset skjenkested i Flekkefjord. Kanskje likevel det billigste. 74,- kroner for 0,4 liter med Carlsberg. Men det er da hyggelig her. Jeg var her tidligere i dag, det var da i overkant mye småbysladder. Gjest og servitør i baren, jeg ved et bord, ingen andre.

Ja, jeg snek meg ut. Jeg burde kanskje ha gitt beskjed til de to der hjemme. Mine foreldre.

Logger av? Kanskje ikke helt.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 21.06:

Hei, Nils.

Jeg tenker på en morgen på Choice Pub & Pizza. 08.00 om morgenen. Det var da jeg sendte et titalls e-poster til professor Lingjærde på Blindern. Jeg var altså ikke på Blindern, jeg var på Grønland og levde ut livet. Drakk øl. Brukte opp studielån, penger fra foreldre, penger fra NAV. Gode minner.

Hjem til Oslo på mandag. Kanskje tre dager kortere ferie i Flekkefjord i 2017. Skriver jeg. Den utakknemlige sønnen.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 21.21:

850,- kroner på kontoen. Ja, det går i dass med økonomien. Jeg har budsjettert med noen innkjøp etter Flekkefjord. Mulig det får vente. Prioriteringer. Kanskje medisiner. Ja, for vi vil vel ikke at det skal hende på nytt, det som hendte i 2010. Eller? Selv om det ble gratis seng og mat. Mest av alt et godt minne likevel, da. Jada.

Har vel egentlig ikke så mye mer på hjertet akkurat nå.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 21.30:

Men det er jo klart. Hjemkomsten? Hvordan? Snike seg inn? Rett opp i loftsboden? Ikke pusse tennene, for da må jeg innom leiligheten? Hva om nøkkelen til ytterdøren ikke ligger der den skal ligge, der jeg sist la den? Sove ute? Ikke sove inne? Gå ute hele natten?

Sånn er det av og til. Alene på bar. Alene ved et bord på en bar, ved en bar, på en pub, et utested, i Flekkefjord. Flekkefjord, en liten by.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 21.53:

Espen vil hjem nå. Hjem er ikke i Flekkefjord.

Røpet fars navn for to fremmede. Som påstod at de ikke kjente ham. Det er vel mulig.

Har ikke så mye mer å meddele deg akkurat nå.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 22.01:

Bruddstykker, Nils. Bruddstykker.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 22.10:

Ja, kanskje Espen snart må hjem. Mamma. Pappa sover vel. Sovner stort sett til Dagsnytt 18, på hverdager, sittende i stolen eller sofaen. Ja, jeg vet, denne utakknemlige sønnen.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 22.14:

Men hva om det blir konfrontasjoner i Fjellgaten? Enklere å ta ut noen kontanter, bli her litt til, snike seg hjem til loftsboden forhåpentligvis ganske ubemerket? Hesten og Fjellgaten.

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 22.15:

Hvit skjerm på mobilen? Et tegn? Det guddommelige?

Kanskje snart på tide å involvere seg med de lokale?

Espen

Tidspunkt: 16. juli 2016 kl. 22.19:

Min fastlege har sagt. Et eller annet om meg, deg og et underlig lys. Jeg husker ikke helt hvordan han formulerte det. Noe med at jeg kunne komme til å stille meg selv i et underlig lys ved å sende e-poster til deg, deg som jeg vel egentlig ikke kjenner.

Spiller det egentlig noen rolle?

Espen

Tidspunkt: 17. juli 2016 kl. 11.20:

Og da er det vel på tide å beklage. Beklager gårsdagens mange e-poster. Får vel delvis skylda på alkoholen. Kanskje en dårlig unnskyldning.

Litt trett og sliten nå. Lett, eventuelt lettere, angst.

Ønsker deg en god kommende uke.

Espen

Tidspunkt: 20. juli 2016 kl. 16.46:

Ja, Espen drikker. Øl. Igjen. Nok en gang. Jeg skulle vel egentlig ønske at jeg hadde mer å fortelle deg, men det har ikke skjedd så mye siden sist. Annet enn angsten sist søndag. Uroen på Brygga, et utested i Flekkefjord. Pappa Waltersen som ikke fant de passende ordene. Blant de andre gjestene.

Ja, jeg vet, denne utakknemlige sønnen. Jeg tror at mamma og jeg har et ganske godt forhold, at vi delvis forstår hverandre. Vi prater bare ikke så mye om det.

I en tenkt virkelighet så videresender du mine e-poster til mine foreldre. Kanskje verdt å tenke på, ta det med i betraktningen?

Brå slutt?

Kanskje mer siden. Mer øl i kjøleskapet.

Espen

Tidspunkt: 20. juli 2016 kl. 16.50:

Hei igjen! Nils!

Fastlege Johnsen sa: "Såpass får han tåle". Da jeg fortalte ham at jeg nok muligens kunne ha kommet til å sende deg noen e-poster.

Fastlege Johnsen har fått høre mye, men han vet ikke alt.

Espen

Har byttet brukernavn på Twitter

Tidspunkt: 17. august 2016 kl. 19.23:

Hei igjen, Nils,

Jeg har byttet brukernavn på Twitter og Instagram, kaller meg nå for @realEспен75. Jeg vurderte en stund å kalle meg for @fittebrokk, men jeg droppet det etter råd fra bror Einar. Et eller annet med kommende damer og potensielle arbeidsgivere.

Fortsatt god kveld.

Eспен

Pubmat og øl på fredag

Tidspunkt: 18. august 2016 kl. 19.17:

Hei, Nils,

Min bror Einar kommer hit på besøk i morgen. Ja, det er fremdeles Enerhaugen. Vi skal spise og drikke. Forrett blir ventepølser, vi skal ha fish & chips til hovedrett. Typisk pubmat, med andre ord. Jeg har kjøpt inn litt øl til oss begge. Det blir ni enheter med øl på hver, fordelt på fire halvlitere med pilsner og fem poløl til hver. Det bør vel holde.

Jeg var på Øyafestivalen sist torsdag med bror Einar og Gustav, en kamerat. Dagens store mål var PJ Harvey. Noe jeg dessverre gikk glipp av da jeg visstnok var hjemme igjen før klokken 19. La oss kalle det for en atypisk rus. Grunnlagt på fem helflasker med rødvin om ettermiddagen, kvelden og natten før festivalen. Og ti halvlitere med øl på festivalen. Jeg var der rett etter at festivalen åpnet klokken 13. Mine venner kom først noen timer senere. Ja, jeg må kanskje slutte med å gå på festivaler, det blir vel for mye stress for meg. Noe for utflytende.

Så hvordan blir det å møte Einar igjen? Jeg vet ikke helt. Forhåpentligvis så blir det bra. Hva hendte egentlig sist torsdag? Jeg har et minne om at Einar følger meg ut av festivalområdet. Kanskje han til og med holder meg i hånden. Forferdelig, ja. Jeg har et minne om en politibil og to politibetjenter. Spør de meg om hvordan det går? Jeg husker ikke helt. Og så kommer det en bil. Og jeg sier, nei, ikke det. Og så ser jeg inn i bilen, og der sitter bror Einar, og jeg setter meg inn i bilen, og vi kjører, og det er en privatbil, eller det er en drosje, jeg husker ikke helt. Tåkelagte minner. Jeg våkner opp rett etter midnatt og er temmelig klar. På at dette kanskje var siste gangen jeg var på musikkfestival.

Ølet står i kjøleskapet nå. Har stått der siden før frokost. Så hvordan klarer jeg å motstå fristelsen? Visualisering. Hvordan vil det være å drikke én øl? Hva vil jeg ha etter én øl? Kanskje én til? Og så er det i gang. Jeg tenker at jeg drikker øl, sitter her og tenker at jeg drikker øl. Og på den måten unngår jeg kanskje å drikke øl. Jeg har ikke smakt alkohol siden sist lørdag. Satser på at jeg holder ut til Einar kommer hit klokken 18 eller 19 i morgen.

Ja, jeg både tror og håper at det blir en god morgendag. Vi kommer nok ikke til å prate så mye om det som hendte eller ikke hendte sist torsdag. Ikke det? Jeg vet ikke helt. Det blir vel som det blir.

God helg når den tid kommer.

Espen

Tidspunkt: 19. august 2016 kl. 11.00:

Hei igjen, Nils,

Her er forresten dagens meny. Fisken er i fryseren, ertene i et skap på kjøkkenet.

God helg!

Espen

Tidspunkt: 19. august 2016 kl. 12.17:

Hei, Nils.

Jeg ble plutselig litt trett og motløs. Har lest gjennom e-poster jeg har sendt til deg. Mye rør og dårlige formuleringer. Banaliteter. Beklager. Jeg får vel slutte med det. Å sende alle disse e-postene.

Ja, jeg ble plutselig litt sliten og motløs. Einar kommer hit først klokken 19. Et stressmoment. Jeg blir stresset av tid eller mangel på tid, derfor er jeg stort sett tidlig ute.

Espen

P.S. Beklager nok en gang. D.S

P.P.S. Og en andre gang. D.D.S.

P.P.P.S. Og en tredje gang. D.D.D.S.

P.P.P.P.S. Bare å sende da? Ikke sant? D.D.D.D.S.

Tidspunkt: 19. august 2016 kl. 12.20:

Av og til så hater jeg meg selv. Eller så er kanskje misliker mer dekkende.

Espen

Tidspunkt: 20. august 2016 kl. 00.10:

Ja, jeg har drukket litt nå. Får vel bare håpe at det ikke blir bare rør.

Jeg hadde litt problemer med retningssansen på Øyafestivalen, noe jeg også informerte om i en sms jeg sendte til bror Einar. Jeg hadde visst enkelte problemer med balansen. Fikk vite om det i dag. Visste det vel egentlig allerede. Ja, politiet var der, det visste jeg for såvidt. De mente at jeg hadde små pupiller, at jeg måtte ha tatt noe. La oss kalle det for en atypisk rus.

Ja, vi tok drosje hjem. Einar gikk dermed glipp av en konsert. Men det var visst ikke det helt store.

Jeg har for såvidt sluttet å røyke innendørs, har i hvert fall sluttet å røyke i bakgården. Så i dag blir det innendørs. Tar ikke sjansen på å gå utendørs.

Espen

"Vrangforestillinger" i et nøtteskall - og litt til

Tidspunkt: 21. august 2016 kl. 15.32:

Noen av Espens nåværende "Vrangforestillinger" i et nøtteskall - og litt til:

Av og til tanker om at det er andre som kan høre tankene mine. Eller pratet jeg nettopp høyt uten å være klar over det? Tanker om at det er noe guddommelig som er oppmerksom på mine tanker og får det til å blåse på grunn av mine tanker. Regnvær som respons på mine tanker? Guddommelig selvhenføring? Tanker om at elektroniske gjenstander responderer på tankene mine. Mobil og laptop? Lys som blinker. Fuglene som kvitrer for meg? Av og til, men ikke så sterkt, ikke like sterkt som i 2004. Av og til overveldet av inntrykk og med en indre uro når jeg går gjennom byen, problemer med å fokusere, handler mest om å komme seg hjem, er da gjerne litt sliten, har kanskje sovet litt lite de siste dagene, litt for mye stress, når jeg mister meg selv.

Men det går da stadig bedre. Ja, ikke det med arbeid, da. Tenker mer på psyken, at jeg kjenner meg selv bedre, at jeg er mindre anspent og mindre innbitt enn tidligere. Er kanskje en del av det å bli eldre.

Espen

Tidspunkt: 22. august 2016 kl. 14.03:

Eller så er jeg vel egentlig ganske sliten. Går det an å synke noe dypere? Hvordan bygge det opp igjen, hvordan bygge seg selv opp igjen? Hvordan reetablere kontakten med familie og venner, brødre og venner? Høres ut som noe som kan ta litt tid. Kan jo ta det som en utfordring. Men hva skal jeg bruke livet mitt på? IT? Jeg vet nå ikke helt. Jeg finner vel ut av det etterhvert. Kanskje.

Espen

Tidspunkt: 22. august 2016 kl. 15.20:

Kanskje det er enklere å ikke gi fullstendig slipp på galskapen fremfor å vende tilbake til det noe tommere og såkalte normale liv.

Er vel bare å gjøre det beste ut av det. Og se det an, la tiden jobbe med meg, la tiden jobbe for meg, ingen brå endringer.

Espen

Tidspunkt: 24. august 2016 kl. 14.23:

Hei, Nils,

Skal jeg gi slipp på alt jeg har opplevd? Og heller finne kjærligheten? Og et heller enkelt og trivielt yrke? Slik du vel kommer litt inn på i et teksthefte du har skrevet. Jeg venter ingen svar. Regner vel med at jeg får finne ut av det på egenhånd. Vil vel helst det, ja. Eller?

Ja, det ble litt øl i dag. Seks kalde foreløpig. To til i kjøleskapet. Deretter bråstopp. Økonomien, ja. Kanskje like greit.

God ettermiddag og god kveld.

Beklager, ja, du vet, det med alle disse forsåvidt unødvendige e-postene.

Espen

Tidspunkt: 24. august 2016 kl. 15.00:

Ja, Espen er litt amorøs nå. Får vel skylde på alkoholen. Som om det skulle være noen forbrytelse, det å være litt amorøs.

Kanskje noen andre kunne skrive om meg så jeg slipper å gjøre det selv?

Bare en tanke.

Espen

Tidspunkt: 21. september 2016 kl. 14.44:

Hei, Nils.

Jeg tror at fastlege Johnsen ikke helt forstår meg. Vi deler i hvert fall ikke helt samme tro. Johnsen var i Israel, i fjor var det vel, selv er jeg forsåvidt troende, jeg tilhører bare ingen konkret religion. Jeg har heller ingen nærværende planer om å starte en.

Johnsen mente at vi bør vurdere å øke medisineringen, i hvert fall ha det i bakhodet. På bakgrunn av et dokument jeg hadde med. Og det jeg sa. Jeg regner med at jeg sender deg dette dokumentet om ikke så lenge, men kanskje bare et utdrag. Det ideelle ville vel vært hele dokumentet med mine kommentarer, men min multifunksjonsskriver virker for tiden ikke. Så det er mulig at du må nøye deg med utdraget, oppsummeringen.

Med det samme jeg har deg her, jeg er ikke såkalt syk i hodet mitt hele tiden. Det er der, og så er det ofte borte igjen litt senere. Til å leve med, mener jeg. Johnsen snakker om medisinerings. Kanskje han også er åpen for såkalt samtaleterapi med psykiater og/eller psykolog. Jeg har dårlige erfaringer med psykiatriske sykepleiere. Ikke seksuelt.

Espen

Tidspunkt: 21. september 2016 kl. 15.22:

Hei, Nils.

Her er oppsummeringen:

Johnsen. Kartotek. Psykisk helse slik den for tiden fortoner seg, en oppsummering: Jeg har tidvis religiøse former for selvhenføringer, tanker om regnvær og vind som respons på tankene mine, opplevelsen av elektroniske gjenstander som responderer på tankene mine, tanker om at det guddommelige griper inn og gjør sitt til at mobilen og laptopen tidvis lever sine egne liv, en alltid nærværende opplevelse av indre lys og mørke samt kroppslige signaler og tidvis lyder fra veggene i leiligheten som respons på tankene mine. Jeg har tidvis mer jordnære former for selvhenføringer, store tanker om meg selv og tanker om at jeg også er stor i andres øyne, paranoide tanker, det en utenforstående kan se på som vrangforestillinger, moderat grad av anlegg for konspirasjonsteorier, tanker om at det er andre som kan høre tankene mine, tidvis behov for skjerming, av og til en tendens til isolering, tanker om hovedsakelig skam, ikke så mye skyld, forstyrrelser i døgnrytmen stort sett grunnet økt tankevirksomhet. Jeg forsømmer av og til ivaretagelsen av personlig hygiene og rutinemessig rengjøring av leiligheten i perioder og har periodevis en mangel på gjennomføring av også andre gode rutiner. Jeg har av og til opplevelser av en øm nærhet til dyrene, ikke seksuelt.

Johnsen snakker om at dette er symptomer på en psykisk lidelse. For meg er det vel mer en opplevelse av det å være til. Eller noe sånt.

Sender deg det fulle dokumentet med mine kommentarer, eventuelt en bearbeidet versjon. Sånn etterhvert. Vil jeg tro. Anta.

Tror jeg egentlig på oppsummeringen? Jeg vet ikke helt.

Espen

Tidspunkt: 21. september 2016 kl. 15.30:

Blir forresten sannsynligvis øl og pubmat på lørdag om drøye to uker med en kamerat. Fish & chips som forrige gang, ni enheter med øl på hver, som forrige gang. Her hjemme på Enerhaugen, tryggest det.

Espen

Tidspunkt: 21. september 2016 kl. 15.47:

Hvorfor ta seg bryet med å skrive om det når man kan prate om det? Om det blir psykiater og/eller psykolog.

Espen

Tidspunkt: 22. september 2016 kl. 18.32:

Hei, Nils,

Her er forresten dokumentet jeg pratet om i går, en bearbeidet versjon av dokumentet fastlege Johnsen så på i går.

Med ønsker om en god kveld. Snart helg.

Espen

Tidspunkt: 11. november 2016 kl. 04.00:

Hei, Nils.

Dette er vel, som så ofte før, egentlig ganske unødvendig. Men jeg sender deg likevel en oppdatert versjon av dokumentet du fikk i forrige e-post. Det har ikke skjedd så mye mer med dokumentet, den nye versjonen er fra 28. september.

Jeg har nå begynt i praksis hos bedrift DD. Det tar omtrent sju minutter fra jeg går hjemmefra til jeg er på kontoret. Foreløpig så ligger jeg på omtrent 60 % arbeid fordelt på fire dager, jeg vurderer å

gjøre det om til omtrent 60 % arbeid fordelt på fem dager. Det kan bli lange dager, jeg må jo rekke å hente meg inn igjen.

En bieffekt av det å være i praksis er at jeg ikke får så mye tid til å sitte hjemme alene i leiligheten og bli oppmerksom på lydene fra veggene i leiligheten, blant annet. Det betyr kanskje at det går litt bedre med meg, på sett og vis. Det er vel bra, det. Jeg har vel egentlig ikke så mye mer å melde, eventuelt meddele deg, denne gangen.

Lykke til med arbeid og privatliv. Skriver jeg og håper at jeg ikke ble altfor personlig. Lykke til, altså.

Med ønsker om en god helg. Her blir det vel mest vann og kaffe denne helgen.

Espen

Tidspunkt: 11. november 2016 kl. 05.42:

To e-poster i utboksen som sliter med å bli sendt. Kanskje det går bedre med e-post uten dokument?

Espen

Tidspunkt: 11. november 2016 kl. 06.09:

Eller så kan jeg jo selvfølgelig sende fra laptopen når det går dårlig å sende fra mobilen. Jeg orker ikke vente på at mobilen skal fungere bedre. Mulig at du etterhvert får tre e-poster til med dette dokumentet. For jeg klarte ikke å slette e-postene fra mobilen etter at de først var forsøkt sendt.

Så her har du det lille dokumentet som ligger på mobilen min og dermed stort sett er lett tilgjengelig. Virker vel ofte litt fjernt for meg det som står i dokumentet. Men plutselig så er de der igjen, disse tankene.

Espen

Tidspunkt: 11. november 2016 kl. 06.16:

Hei igjen,

Her er forresten et dokument jeg har på mobilen, er med andre ord stort sett lett tilgjengelig. Mener å huske at teksten i dette dokumentet er mer eller mindre identisk med oppsummeringsavsnittet i dokumentet jeg sendte til deg i forrige e-post.

Fortsatt god helg.

Espen

Bursdagsfeiring på Enerhaugen

Tidspunkt: 12. november 2016 kl. 18.54:

Hei, Nils.

Det var bursdagen min i går. Null kroner i lommebok, minusdisponibelt beløp på konto. Gaver kommer visst senere. Jeg feiret med rekesmørbrød uten reker her hjemme i anledning dagen, gadd ikke lage skikkelig middag. Det er forøvrig 17 grader i leiligheten, men jeg fryser ikke, jeg har en god og varm ullgenser. Sofa, dyne, radio og mobilen, ja, hva mer kan man vel egentlig ønske seg? Penger? Ja, det kommer vel inn noen kroner fra NAV på mandag, pleier å gjøre det på mandag hver fjortende dag. Det er jo et lyspunkt. Venner? Jeg klager vel egentlig ikke, jeg har vel egentlig nok venner, men alle mine venner, og jeg mener alle, absolutt alle, har kone/samboer og barn. Det er ikke helt som for 20 år siden.

Sånn ser det forresten ut i kjøleskapet mitt tre dager før penger fra NAV. Det er ikke helt uvanlig det, omtrent hver fjortende dag. Men jeg sulter da ikke, jeg har ganske god kontroll. Og det er endel mat i fryseren. Klager vel egentlig ikke. I hvert fall ikke så mye. Jeg satser på at økonomien bedrer seg i løpet av 2017.

Med ønsker om en god kveld. Selv satser jeg på vm i sjakk. Det ble litt lite søvn sist natt, så jeg kommer vel til å sovne på sofaen. Som så ofte før.

Espen

Ville bare at du skulle vite enda litt mer

Tidspunkt: 15. november 2016 kl. 15.19:

Hei igjen, Nils.

Jeg har planer om å sende en ny e-post en eller annen gang i desember. Der skal jeg oppklare eventuelle misforståelser, slik som det at jeg skrev et eller annet om at jeg skal reetablere kontakten med familie og venner. Kontakten har ikke vært fullstendig fraværende, i hvert fall ikke for familie og nære venner. Det handler kanskje mer om hvordan jeg ser på og forholder meg til dem. Andre veien også, altså hvordan de ser på og forholder seg til meg. Kanskje litt vanskelig for meg å endre på det, men det er vel ikke helt umulig.

Jeg vurderer å fortelle deg om noen av mine opplevelser, slik som at jeg trodde jeg måtte vandre rundt til evig tid uten å kunne hverken spise eller drikke. Fordi pengene kom til å ta slutt. Og så var det en gang jeg var i Forskningsparken og levde med musikken. Ja, Sølvguttene var der, NRK nok en gang, altså. Jeg tenkte at musikken burde bli sterkere, og musikken ble sterkere. Jeg tenkte at musikken burde bli svakere, og musikken ble svakere. Og da Sølvguttene var ferdige med å synge, så ble det litt leven med mye prat mellom guttene i Sølvguttene. Og jeg tenkte at det var da litt mye leven. Og så ga dirigenten et tegn til guttene, kanskje han hysjet på dem. Og så ble det igjen rolig. Og de tok heisen opp.

Det dukker vel opp noe mer jeg vil fortelle deg. Hvorfor? Kanskje du kan bruke det til noe. Jeg vet ikke helt. Ja, jeg har jo denne alltid tilbakevendende tilstanden med selvhenføringer. Jeg? Kan ikke jeg bruke det til noe? Jeg vet nå ikke om det kommer til å bli til at jeg kommer til å utgi noen roman. Eller noe sånt. Det blir vel heller ikke samtaler med psykiater og/eller psykolog. Ikke mer enn det har vært. Det holder kanskje med samtaler med fastlege Johnsen, familie, venner og noen andre. Og så kommuniserer jeg per sms. Og så sender jeg e-poster. Ofte til mennesker jeg kjenner. Noen ganger også til mennesker jeg egentlig ikke kjenner. Som til deg. For eksempel. Ja, det er vel stort sett til deg. Jeg liker av og til å skrive, formulere meg skriftlig, bearbeide tankene. Det er kanskje nok med samtaler, sms-er og e-poster. Og diverse dokumenter jeg har lagret på laptopen, to eksterne harddisker og i en eller annen nettsky.

Med ønsker om en god kveld. Så god som bare mulig.

Vi snakkes?

Espen

Tidspunkt: 15. november 2016 kl. 15.31:

Jäg skulle berettat alt, innan det ennå var tid.

Man måste jämföra.

Espen

Tidspunkt: 15. november 2016 kl. 16.53:

Noen må fortelle min historie. Ikke sant?

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 09.11:

Hei, Nils. Igjen.

Jeg har fri fra jobb i dag. Drikk øl, selv om jeg egentlig ikke har råd til det. Jeg har egentlig sluttet å drikke masseprodusert øl, men i dag er det Ringnes pilsner. Lett tilgjengelig, minner meg kanskje litt om turer på byen.

Det er mulig at beskrivelsen av mine virkelighetsfjerne opplevelser, som jeg sender deg i desember eller før, får formen av et dokument. Så kan jeg allerede i dag eller litt senere begynne arbeidet med å bearbeide tanker og minner.

Ja, jeg er litt kontaktsøkende i dag. Blir gjerne det når jeg drikker. Eller så drikker jeg fordi jeg er litt kontaktsøkende. Jeg har vel fortalt deg om det tidligere.

I 2005 hadde jeg forresten seksuell omgang med en prostituert kvinne, rett i forkant av innleggelsen det året. Et slags opprør mot Gud, kan man vel kalle det. Kanskje jeg forteller deg mer om det siden.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 09.31:

Hei, Nils.

Jeg var i Grønland kirke våren 2005. Det var ved påsketider, skjærtorsdag, etter det jeg kan huske. Det er så lenge siden. Jeg satt der, helt alene. Og så kom det inn to unge menn. Og de satte seg rett bak meg. Og så var det nattverd. Og jeg snudde meg. Og jeg så på den ene. Og han så sterk ut. Og jeg så på den andre, og han så svak ut, usikker. Den andre så på den ene. Jeg så igjen på den ene, snudde meg deretter og så fremover. Og så gikk de to, ut av kirken. Jeg var inne på tanken om at jeg burde følge etter dem, for å se hvor de skulle, men jeg gjorde likevel ikke det, ble i stedet sittende litt til i kirken.

Var bare det.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 10.06:

Hei, Nils. Igjen.

Jeg var i sentrum i 2005 og hadde opplevelsen av at tankene gikk i ring, at jeg tenkte alle mulige tanker. Det er vel et såkalt symptom på en psykisk lidelse. Selv om jeg på den tiden nok ikke var helt samlet, så var jeg likevel ikke helt fjern i møtet med andre mennesker. Jeg har et minne om at jeg pratet med en ung mann fra Leger uten grenser. Dette var ved Aker Brygge. Jeg var, etter det jeg kan huske, ganske veltalende, samtalen fløt fint. Og litt senere forlot jeg den unge mannen fra Leger uten grenser. Og så ble jeg stoppet av en ung kvinne fra Leger uten grenser. Og så pratet jeg litt med denne unge kvinnen fra Leger uten grenser, hun hadde lagt merke til at jeg hadde pratet ganske lenge med kollegaen hennes tidligere. Men det ble ikke til noe med denne unge kvinnen fra Leger uten grenser, jeg forlot henne der, ikke langt fra Aker Brygge.

Var vel egentlig ikke så mye mer nå.

Ha en god torsdag videre. Snart helg.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 10.26:

Det var i 2005 at jeg var på Smuget og noterte febrilsk på flere lapper. Dette var om kvelden. Jeg var ute en hel natt, gikk fra sted til sted, mens jeg altså febrilsk noterte på flere lapper, hadde tanker om hva de andre kunne tenke om meg, om de tenkte at de her så en forfatter som var ute og samlet inntrykk, idéer. Ja, litt tåpelig, jeg vet det, å gå ut og kanskje forsøke å gjøre seg større enn man egentlig er. Gå inn i rollen som forfatter eller skribent.

I 2005 så risset jeg inn "Varvadu" på døren til Kunstnernes hus. Etter at jeg hadde vært ute og gått hele natten. På Sognsvann hadde jeg gått mot lyset på Tryvann. Og så gikk jeg mot byen. Og jeg skrev med blyant på noen lapper som jeg hadde med meg. Og jeg hadde opplevelsen av at skriften forsvant, så jeg gikk i stedet over til å skrive med en blå kulepenn. Og så begynte jeg i stedet å skrive med blå kulepenn på kroppen da det ikke lenger var noe mer ledig plass på lappene.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 11.04:

Hei, igjen. Nils.

Det ser ut til at det ikke blir noen e-post med dokument i desember, jeg tar det i stedet fortløpende.

I 2005 så gikk jeg nedover Tøyengata og passerte to politibetjenter på hver sin hest. De var på vei oppover, i retning Botanisk hage, jeg var på vei nedover, i retning Grønland. Litt senere tok jeg til venstre, inn i Norbygata. Jeg var full av kraft og tok ut mitt erigerte lem. Og en kvinne på den andre siden av gaten ble vel litt forbauset, eller forferdet. Jeg husker ikke om hun sa noe, bare at hun må blitt forbauset, eller forferdet. Jeg gikk videre, til et horehus i Grønlandsleiret, og urinerte så mot en vegg. Og en kvinne som jobbet på horehuset, kanskje i resepsjonen, kom ut og sa "Æsj, du tisser". Sa hun som jobbet på et horehus. "Æsj, du tisser". Og det var vel litt senere at jeg tok på brystene til en kvinne jeg gikk forbi på gaten ikke langt fra Oslo City.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 11.31:

Hei, Nils. Igjen.

I 2005 så gikk jeg turer i Nordmarka. Jeg har et minne om at jeg sitter på Ullevålseter og opplever en nærhet til en katt og en flue. Og så går jeg mot Sognsvann, mot byen, mot sentrum. Og jeg ender opp på Rockekjelleren, var det vel, i Akersgata. Og drikker øl og whisky. Det var en fredag. Og så plutselig bare strømmer det på med mennesker. Og jeg får tanker om at de er fra et eller annet departement eller PST. Men jeg sier ingenting. Jeg bare lever med musikken i Rockekjelleren. Og så står jeg utenfor. Og så går jeg hjemover. Og jeg ender opp utenfor et bordell, eller horehus, om du vil. Og en kvinne som jobber der, kommer ut, og jeg tar følge med henne en liten stund. Til jeg dessverre må forlate henne fordi jeg har viktigere ting å ta meg av.

Og så er jeg i leiligheten min. Og broren min Egil er der også. Jeg er svært opptatt av at vi ikke må åpne vinduene, og jeg sier dette til Egil. Og jeg får tanker om at Egil og jeg kommer til å bli de siste menneskene. Og at vi to, på forunderlig vis, må lage nye mennesker sammen. Forferdelig tanke, ja. Jeg sitter på sofaen i stuen, bildet på tv-en forsvinner, det blir sort. Jeg tar på ansiktet til Egil. Og så reiser jeg meg opp, og Egil reiser seg opp, og vi går ut i gangen. Det er der jeg gir broren min et valg. Jeg gir ham et ganske skremmende valg, et enten eller, et bror eller bror. Ja, han blir vel redd, skremt. Og jeg skjønner at han ikke forstår, så jeg skyver ham ut, ut av leiligheten, og låser døren.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 12.30:

Jeg ville gjerne fortelle alt. Mens det ennå var tid.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 13.01:

Såpass får han tåle. Det var det fastlege Johnsen sa da jeg sa at jeg nok kunne ha kommet til å sende deg noen e-poster. Jeg har vel fortalt deg om det tidligere.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 13.53:

Hei, Nils.

I 2005 så gikk jeg ut av leiligheten, uten sko på føttene. Jeg gikk til sentrum, tok en runde rundt slottet. Og det var en kvinne der, som stod der helt alene, og sa: "Ja, han er her nå". Det var i hvert

fall det jeg trodde at hun sa. Eller kanskje det var en annen gang, en gang om kvelden. Det er så lenge siden.

Og så var jeg ved GlasMagasinet. Og jeg kjente en sterk kribling under føttene. Og jeg tok det som et tegn og begynte å løpe. Bortimot raskeste veien til Legevakten. Og så ble jeg etterhvert kjørt til Lovisenberg i drosje. Det har jeg vel fortalt deg om tidligere.

På inntakssamtalen på Lovisenberg så var jeg i et strålende godt humør. Jeg hadde tanker om at all mat var blitt til mark. Og jeg syntes at denne idéen, eller forestillingen, var litt morsom, ganske artig, riktig så festlig. Så jeg smilte litt da jeg spurte psykiateren og den psykiatriske sykepleieren på inntakssamtalen om de spiste mark. Kanskje det fikk dem til å tro at jeg gjorde det, noe som ikke var tilfellet.

På Lovisenberg så jeg Øystein Sunde gråte på tv-en. Programlederne sa at de håpet det kom til å gå bra. Det var storm og uvær på tv-en. Og jeg ble litt trist, kjente på gråten. Jeg gikk derfor inn på rommet mitt. Kledte av meg og gikk inn i dusjen. Trodde noe tid senere at jeg var blitt til Gud og at jeg måtte stå der under dusjen til evig tid. Under det rennende vannet, stående på metallet over sluket. Til evig tid. Til evig tid, det er ganske lenge, Nils. Og det har jeg vel fortalt deg om tidligere.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 14.44:

Hei, Nils.

I 2005 så var jeg forresten på nok et horehus. Jeg var i et strålende godt humør, og de som jobbet der var svært vennlige og smilte til meg. Men det ble ikke noe mer enn det, jeg hadde selvfølgelig viktigere ting å ta meg av.

Neste e-post blir kanskje litt om 2004, min vei inn i psykiatrien.

Espen

Tidspunkt: 16. november 2016 kl. 15.09:

Hei, Nils,

Jeg har en redsel for at du skal svare på en e-post som jeg sender til deg. Selv om vi vel har en slags ikke-avtalt avtale om at jeg sender deg e-poster, og du svarer ikke. En glimrende ordning, spør du meg. Du kunne for eksempel svare med: "Hei, Espen, nå må du virkelig slutte med å sende alle disse e-postene". Et slikt svar ville nok gjort det enda vanskeligere for meg. Takk for det. At du ikke svarer med det.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 03.33:

Hei, Nils. Hei igjen.

Da vil jeg fortelle deg litt om 2004. I 2004 så jobbet jeg som grunnarbeider på en byggeplass. Ryddet og sjauet. Ikke langt fra Arkitektthøgskolen i Oslo. Og samtidig med at jeg jobbet som gr

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 03.42:

Beklager forrige e-post. Det skjedde noe merkelig med mobilen. Og jeg fikk panikk. Og bare sendte.

Jeg jobbet altså som grunnarbeider på en byggeplass i 2004 samtidig med at jeg jobbet med opptaksprøven til Arkitektthøgskolen i Oslo. Jeg skrev. Og jeg fikk tanker om at det jeg skrev av og til var det motsatte av det jeg egentlig mente. Og så fikk jeg opplevelsen av at tiden hadde endret seg. At den gikk fortere. Eller saktere. Det har jeg vel fortalt deg litt om tidligere. En dag så kom Nina Oving fra NRK til byggeplassen for å lage en reportasje. Jeg fikk da noen tanker om at hun

var kommet fordi nettopp jeg var på byggeplassen. Men jeg fortsatte uansett med mitt, rydding, svabring og sjauing. Noen dager senere hadde jeg kommet enda lengre med opptaksprøven. I lunsjen tok jeg turen innom KEM i Brenneriveien og kjøpte noen A3-ark og noen konvolutter. Jeg skrev "ROM" på et A3-ark, med store bokstaver, og puttet deretter arket i en konvolutt. Og så gikk jeg direkte til Arkitektthøgskolen i Oslo og leverte besvarelsen min i resepsjonen. Jeg trodde at jeg hadde funnet frem til fasitsvaret på opptaksprøven. Det var kanskje feil, fant jeg ut litt senere. For på vei hjemover kom jeg på at det kanskje i stedet skulle være det omvendte. Så jeg skrev "MOR" med store bokstaver på et A3-ark, og puttet deretter arket i en konvolutt. Og gikk til resepsjonen hos Arkitektthøgskolen i Oslo som sa at jeg kunne gå direkte til Svanåsbakken og levere besvarelsen min der. Jeg trodde altså nok en gang at jeg hadde funnet frem til fasitsvaret på opptaksprøven. Det var kanskje feil nok en gang. Tredje gangen jeg var innom Arkitektthøgskolen i Oslo, igjen hos Svanåsbakken, så leverte jeg blankt. Jeg trodde nå at det var fasitsvaret på oppgaven. At fremtiden er åpen. Svanåsbakken var nå blitt litt interessert i bakgrunnen for at jeg hadde kommet frem til det jeg hadde kommet frem til. Jeg fortalte henne da om at jeg hadde begynt med å skrive en fortelling og at jeg etterhvert hadde begynt å forkorte til det kun var igjen ett eneste ord av fortellingen. "Men kan du ikke skrive om det?", spurte Svanåsbakken. "Nei, jeg kan ikke røpe mine metoder", svarte jeg, og forlot kontoret hennes der på Arkitektthøgskolen i Oslo.

2004. Det hendte så mye. Jeg orker ikke fortelle mer nå. Kanskje senere.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 04.02:

Hei, Nils.

Jeg prøver igjen. 2004. Jeg gikk hjemmefra omtrent klokken 23.55 en kveld. Det var viktig å gå hjemmefra rett før midnatt. Og jeg gikk og hadde tanker om at CIA holdt øye med meg, registrerte min fabelaktig høye hjerneaktivitet. Og så gikk jeg mot Bregneveien, der mine foreldre bodde og fremdeles bor. Men ved Nordre gravlund så kom jeg på andre tanker. Så jeg gikk i stedet mot Oslo sentrum. Og endte opp ved Slottet. Jeg hadde en frykt for at alt ville stoppe opp om jeg ikke foretok det riktige valget. Eller kanskje det ikke ville stoppe opp, kanskje alt ville bli trukket sammen til ett punkt. Eller så ville alt gå fra hverandre. Det har jeg vel fortalt deg om tidligere. Jeg var ganske

fortvilet denne natten i Oslo sentrum, ikke langt fra Slottet. Så hva skulle jeg velge? Skulle jeg velge mamma? Eller kongen? Eller den katolske kirken på Enerhaugen? Jeg valgte kongen. Og det har jeg vel fortalt deg om tidligere. Det med at himmelen igjen ble lysere og at fuglene igjen begynte å synge. Og at jeg tolket det som et godt tegn.

Og så gikk jeg hjemover. Og jeg kom på at jeg hadde gjemt en sort søppelsekk med notater i en busk ved Botanisk hage, rett ved lekeplassen som ligger inntil Tøyengata, på utsiden av hagen. Så jeg gikk tilbake til stedet. Plassen var da avspærret med politiets sperrebånd. Det er i hvert fall slik jeg husker det, et litt diffust eller vagt minne om politiets sperrebånd, en morgen ved Botanisk hage. Og så tok jeg med meg søppelsekken og kastet den i en søppelbil jeg passerte.

Kanskje mer siden.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 06.47:

Hei, Nils.

Det blir hjemmedag i dag. Øl, ja. Forferdelig.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 07.00:

I 2004 så spiste jeg pølser på en bensinstasjon rett ved Tøyen senter. Det var rett etter at jeg hadde kastet fra meg den sorte søppelsekken. Og så tok jeg bussen til Tåsen.

Jeg gikk en runde i 2004. Oppover Nordbergveien, over Sognsveien, mot Gaustad. Mot Rikshospitalet. Ikke langt fra Rikshospitalet så var det en enorm mengde med biler som møtte meg, en strøm av biler, kan man vel kalle det. Jeg fikk da tanker om at de, altså menneskene i bilene, var

kommet for å se meg. Ja, etter at jeg hadde vært ved Slottet. Og så gikk jeg litt til. Jeg kunne ha fortalt deg mer om det, men jeg orker ikke. Bare det med at jeg gikk langs Akerselva og trodde at jeg passerte Tormod Hermansen, sjefen for Telenor, altså. Like før hadde jeg blitt stoppet av en ung mann i en bil, som spurte om veien. Jeg antok at den unge mannen var fra et eller annet departement. Og så gikk jeg litt videre og satte meg ved Maridalsvannet, satt der lent mot et tre. Satt der en stund, før jeg reiste meg opp og begynte å gå mot Bregneveien. Der mine foreldre bodde og fremdeles bor.

Kanskje mer siden.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 07.17:

Da jeg kom til Bregneveien, satte jeg meg på en stol ved den midterste garasjen. Og så kom nabokonen og spurte om jeg hadde kommet hjem for å ordne opp. "Ja", sa jeg. Det er i hvert fall sånn jeg husker det.

Og så ble jeg etterhvert med faren min til Legevakten. Han hadde pratet med en venn som er professor i psykologi. Denne vennen mente visst at det var en god idé å gå til Legevakten. Og der gikk det ikke helt min vei. Først var jeg i et rom med faren min. Det ble etterhvert en litt vanskelig situasjon. Så jeg tok et ganske så bestemt grep om situasjonen. Og litt senere var jeg i et annet rom med en lege. Jeg pratet med denne legen, pratet om astrofysikk og verdensrommet, men legen så ikke ut til å forstå hva det var jeg pratet om. Det var vel ikke hans fagfelt, ikke hans sterkeste side. Han gikk bort til et bord, skrev noe på et tastatur, noe ble skrevet ut, og jeg leste det. Og der stod det at jeg skulle til en psykiater, og at jeg kom i følge med faren min. Dette kunne jeg ganske enkelt ikke akseptere, så jeg rev i stykker notatet. Og da ble det plutselig litt mer dramatisk. Det strømmet på med mennesker, mange mennesker, kvinner og menn. Jeg stod der litt, vurderte situasjonen. Gikk så rolig bort og plasserte meg ved et åpent vindu, dette var i første etasje. Stod der litt. Ventet. Og så rømte jeg ut av det åpne vinduet. Løp gjennom bakgården. Og ut på fortauet. Tok til venstre bortover Storgata. Og gikk så over til rolig gange for å ikke vekke oppsikt. Der ble jeg etter en liten stund, mens jeg stod og ventet på grønn mann, stoppet av faren min som kom løpende. Og litt

senere ble jeg også pågrepet av politiet. Det var visst tilfeldig, ble jeg senere fortalt, at de kom forbi. Deretter ble jeg kjørt til Lovisenberg. Jeg kunne ha fortalt deg mer om det. Men jeg orker ikke.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 07.25:

Hei, Nils.

Det er altså mye jeg ikke orker å skrive om, det er vel lettere å prate om det.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 08.25:

Hei, Nils.

I dag hadde det vært greit med samtale med psykiater og/eller psykolog. Til orientering.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 13.39:

Hei, Nils.

Ja, jeg er litt selskapssyk i dag. Skulle gjerne hatt noen å prate med.

Beklager forstyrrelsen. Selvfølgelig.

Espen

Tidspunkt: 17. november 2016 kl. 13.45:

Hei, Nils!

Såpass får han tåle. Det er vel bortimot noe av det morsomste fastlege Johnsen noensinne har sagt.

Selskapssyk? Ja.

Espen

Tidspunkt: 18. november 2016 kl. 11.10:

Det blir visst ikke samtaler med hverken psykolog eller psykiater, kun samtaler med fastlege Johnsen ved behov. Men dette med å sende e-poster til deg er jo enda bedre, får lettet litt på trykket. Hva er forresten timeprisen din? Har du offentlig avtale som behandler? Jeg må vite det, så det ikke blir altfor dyrt for meg.

No-reply? Ja. gjerne.

Espen

Tidspunkt: 18. november 2016 kl. 11.30:

Hei igjen, Nils. Igjen.

Jeg har nå idéer om en roman. Der jeg møter en eller annen Nils som jobber med et eller annet med bøker. På London pub. Kan bli bra. Romanen, altså. Mest om meg selv og mitt liv. Ikke ta det personlig.

God helg!

Espen

Tidspunkt: 18. november 2016 kl. 11.31:

Om du ikke kommer meg i forkjøpet, da.

Espen

Bursdagsfeiring med familien - og litt til

Tidspunkt: 19. november 2016 kl. 11.24:

Hei igjen, Nils.

Dette er forferdelig, virkelig forferdelig. I dag er det bursdagsfeiring med familien. Men jeg blir i stedet hjemme for å drikke øl. Jeg har sendt en sms til bror Egil og informert om at jeg er syk. Såkalt syk. Eller psyk, om du vil. Jeg vet ikke.

God lørdag.

Espen

Tidspunkt: 21. november 2016 kl. 13.51:

Hei igjen, Nils.

Jeg bare rett og slett må sende deg nok en e-post. Ja, det er arbeidsdag, og jeg er hjemme i stedet for å jobbe. Ja, det er ganske forferdelig. Drikker øl, ja.

Jeg kjøpte en gave til niese Hege i dag. Det var en blå koffert. Og jeg har et håp om at Marie, samboer til bror Egil, ikke skroter gaven. Fordi det var et bilde av en gutt på kofferten. Kanskje det fører til at niese Hege blir gal etter gutter? Hva vet vel egentlig jeg?

Espen

Tidspunkt: 21. november 2016 kl. 16.20:

På en god dag drikker jeg 18 halvlitere med øl. Pilsner altså, ikke sterkøl fra polet. I dag er det nok en god dag. Foreløpig 11 øl, mange timer igjen av dagen. Regner med å sovne på sofaen mens jeg ser på vm i sjakk.

Espen

Tidspunkt: 21. november 2016 kl. 18.06:

Hei, Nils.

Jeg er litt trett nå. Har drukket 14 øl. Regner med å nå 15 øl før jeg slokner. Holder deg oppdatert.

Espen

Tidspunkt: 22. november 2016 kl. 02.55:

Det ble 14,5 øl før jeg sloknet på sofaen. Er vel realistisk med 24 øl på ett døgn. Til orientering.

Espen

Tidspunkt: 22. november 2016 kl. 11.00:

Hei igjen, Nils.

Beklager forstyrrelsen. Nok en gang.

Jeg sitter her hjemme og jazzet med Pixies, pilsner og e-sigaretter. Har det med andre ord ganske bra. Jobb? Jeg vet nå ikke helt. Vil kanskje egentlig mest av alt mislykkes på det området.

Bror Einar brygger øl. Mulig det blir smaking av årets julebrygg en eller annen gang før jul. Ser frem til det.

Alkoholproblem? Nei, egentlig ikke. Mest et økonomisk problem. Og hard jobbing.

Espen

Tidspunkt: 22. november 2016 kl. 13.27:

Hei, Nils. Nok en gang.

I april 2009 så var jeg hos Espen Schaanning, på kontoret hans på Blindern. Jeg hadde med meg utkastet til tekstsamlingen du har fått av meg, "Varvadás forlagte hånd". Hadde et ønske om at han skulle ta en titt på det, for om mulig å bli stoppet, muligens. Vi pratet litt. Schaanning smilte og sa at han skulle ta en titt på tekstsamlingen noe senere. Og så gikk jeg.

I august 2009, var det vel, så var jeg på Choice Pub & Pizza og drakk én halvliter med øl. Og jeg dro deretter til Blindern for å prate med Schaanning nok en gang. Men han var ikke på kontoret. Så jeg gikk derfra. Og så skulle jeg til Torgeir, en kamerat. Men jeg hadde store problemer med å komme meg dit, visste plutselig ikke hvor jeg var. Ringte bror Einar og sa at jeg var på vei til Torgeir og ikke visste hvor jeg var. Og så fant Einar meg liggende på en plen ikke langt fra huset til Torgeir.

Espen

Tidspunkt: 25. november 2016 kl. 03.22:

Hei, Nils.

Jeg klokket inn på 18 timer på 24 Ringnes pilsner denne gangen. Godt fornøyd med dagens innsats. Jobb i morgen? Det utgår vel.

Tidspunkt: 25. november 2016 kl. 10.25:

Ja, jeg er kontaktsøkende nå. Hadde vel vært greit å ha noen å prate med.

I 2010, helt i begynnelsen av høstsemesteret, tidlig i september, så gikk jeg til Blindern. Universitetet i Oslo, altså. Og jeg gikk feil, for jeg endte opp et annet sted enn det som var planen. I et auditorium med undervisning i et kurs jeg hadde tatt om høsten ett år tidligere. Og jeg hadde med meg en notisblokk og en penn og skrev febrilsk i notisblokken. Skrev og tegnet enkle tegninger av hus. Foreleseren sa: "Going in circles, going in circles", gjentatte ganger. Det var i hvert fall det jeg hørte henne si, og jeg følte at det var rettet til meg. Jeg spurte kvinnen ved siden av meg om noe, om hun kunne levere noe til foreleseren, kanskje blant annet en enkel tegning av et hus, om ikke flere tegninger. Og så spurte foreleseren meg om jeg ville si noe. Så jeg reiste meg opp og begynte å prate direkte henvendt til foreleseren. Hva jeg sa? Jeg husker ikke helt. Husker vel bare at det var lett humring i auditoriet. Og så satte jeg meg ned og pakket sammen sakene mine og forlot stedet. Jeg gikk inn på en terminalstue og forsøkte å logge meg på kontoen min. Men det gikk ikke, selv om jeg hadde et idiotenkelt passord. Jeg fikk da tanker om en slags form for komplott.

Og så gikk jeg hjemover. Og kom hjem og gikk litt senere til Tøyen DPS. Men der ble jeg ikke forstått. Så jeg forlot Tøyen DPS. Gikk forbi der jeg bor og nedover Åkebergveien. Og jeg hadde tanker om at jeg måtte vandre rundt til evig tid uten å kunne hverken spise eller drikke, fordi pengene kom til å ta slutt. Kjente smerter i kroppen. Lå på bakken og grep etter føttene til passerende kvinner. Gikk nedover mot Grønlandsleiret og var vel forbannet, eller "forbanna", som etterforsker Johansen senere sa. Og så endte jeg litt senere opp i en situasjon der jeg visstnok rev så kraftig i håret til en kvinnelig politibetjent at noe av håret hennes løsnet. Men det kunne jeg ikke huske. Jeg klarte dessverre ikke å la være å smile litt da etterforsker Johansen fortalte meg om dette, det med håret, for jeg kunne se det for meg, men ikke riktig huske det. Jeg uttrykte likevel min bekymring for denne kvinnelige politibetjenten og hvordan det gikk med henne. Saken ble henlagt på grunn av bevisets stilling, selv om jeg vel, med unntak av det med håret, ga en mer eller mindre fullkomment uforbeholden tilståelse eller innrømmelse. Skyldtes kanskje det at vi, altså Johansen og jeg, kom frem til at mine minner om det som hadde skjedd var mer abstrakte enn konkrete.

Og så ble jeg kjørt til Tøyen DPS. Lå der på gulvet, stiv i kroppen, og så tomt ut i rommet, inne i min egen verden. Halvveis satt på gulvet litt senere, på knærne, med fremsiden av leggene og oversiden av føttene mot gulvet, sa ord, og så ble det tall, ned mot null, under null, opp mot null, over null, ned mot null, under null, opp mot null, over null, ned mot null. De største absoluttverdiene av tallene over og under null ble stadig mindre for hver gang jeg beveget meg under eller over null. Til det ikke lenger var mulig å unngå det. Og jeg sa: "Null, null, null, null, null, null, null, null". Et ukjent antall ganger. Og så ble jeg løftet opp. Og jeg hadde forestillingen om at jeg var på vei ut i verdensrommet, mot ytterkantene av verdensrommet. Og så må jeg ha blitt lagt i en bil, for jeg har i hvert fall minner om at jeg lå i en bil med ulende sirener, som kjørte i en voldsom fart. Jeg hadde tanker om at jeg måtte bli liggende i denne bilen med ulende sirener til evig tid. Bare kjøre rundt og rundt med ulende sirener. Til evig tid.

Og så må vi ha kommet frem til Lovisenberg. Jeg har et minne om at jeg ble båret gjennom en gang, og at vi stoppet opp midt under en dørkarm. Og jeg fryktet for at jeg skulle bli løftet opp for så å brenne mot dørkarmen til evig tid. Jeg skrek ut "Hva som helst, bare ikke det!". Det var ganske mørkt selv om det var midt på dagen. Og så ble jeg litt senere spent fast til en seng. Fryktet for at jeg måtte bli liggende der til evig tid. Til evig tid er ganske lenge, Nils. Og det har jeg vel vært inne på også noe tidligere. Liggende der alene til evig tid. Jeg fryktet at de skulle lukke døren og la meg bli liggende der helt alene. Så jeg skrek ut "Ikke lukk døren!". Og de lukket ikke døren.

Jeg kunne ha fortalt deg mer, flere detaljer. Men jeg orker ikke nå.

Espen

Tidspunkt: 25. november 2016 kl. 11.04:

Hei igjen, Nils.

Denne gangen vil jeg fortelle deg om noe jeg opplevde høsten 2009. Jeg var student på Blindern, ved Institutt for Informatikk. Vi var på Oslo Plaza, i lobbyen, for å intervju hverandre. De andre var Tariq, Benjamin, Vidar og Bjørn. Først var det Tariq, Benjamin og jeg som intervjuet Bjørn. Det var vel mest Tariq og Benjamin som stod for pratingen, mens jeg noterte febrilsk i en

notisblokk. Det var vel mest av alt bare rør det jeg skrev ned, selv om det virket viktig der og da. Og så skulle Vidar og Bjørn intervju meg. Og jeg åpnet meg, var fullstendig ærlig. Og da intervjuet var ferdig, avsluttet jeg med å si "Det var godt å få tømt seg". Og jeg merket at de andre reagerte litt på dette utsagnet. Så jeg skyndte meg å legge til "Verbalt, mener jeg". Og så gikk Vidar og Bjørn. Og så ble Tariq, Benjamin og jeg stående i en slags trekantformasjon der ingen helt ville gå sin vei.

Og etter møtet på hotellet gikk jeg på Olympen og spiste suppe og drakk øl. Så nå vet du også det.

Jeg skal forresten til foreldrene mine i morgen. Bli biff tartar og rødvin til middag, ost og rødvin litt senere. Det blir vel bra. Kanskje best om jeg ikke ankommer Bregneveien i for sterk bakrus. Eller hva tror du?

Husk no-reply.

Espen

Tidspunkt: 25. november 2016 kl. 11.22:

Hei, Nils.

Jeg har flere ganger blitt nektet servering på byen, men jeg har aldri blitt nektet å kjøpe alkohol i dagligvarebutikker eller på polet. Det er ganske utrolig. Selv ikke etter å ha drukket fire liter med vin.

Og, ja, jeg vil tømme meg nå, fortelle deg alt. Så det kommer vel mer siden.

Espen

Tidspunkt: 25. november 2016 kl. 11.46:

Hei, Nils.

Jeg husker ikke om jeg har fortalt deg om det før, så her får du det eventuelt én gang til. I 2009 så var jeg på vei til Blindern og hadde opplevelsen av at blod kom ut av huden uten noe synlig kutt. Var bare det.

I 2010, i begynnelsen av september, så var jeg på vei til Blindern. Ved Schous plass hørte jeg noe en person sa, kanskje hundre meter unna, noe negativt. Eller så var det noe han tenkte. Kanskje bare i mitt eget hode.

I 2010 så var jeg på Blindern. Og tenkte. Og tankene strømmet i meg. Og utenfor informatikkbygningen så var det en person som ga meg en "tommel opp". Var bare det.

Espen

Tidspunkt: 25. november 2016 kl. 13.51:

Hei igjen, Nils.

Jeg er litt sliten i dag. Det går derfor litt dårlig med drikkingen, vet ikke om jeg orker de magiske 24 pilsner.

Denne gangen vil jeg fortelle deg litt om nabo Pierre Matard. Pierre med en haug mellomnavn jeg ikke lenger husker. Pierre var syk, hostet og spyttet i en kopp, stort sett mens han satt i en stol i stuen og så på tv-en. Og så virket ikke lenger tv-en i stuen. Og så var jeg borte noen dager. Og så banket jeg på døren til Pierre. Intet svar. Jeg har pratet med psykolog Helene om det, at jeg kanskje hadde et slags ønske om at han skulle dø. Forstå det, den som vil. Og så var det en dag at jeg kom hjem fra fotoklubben på Blindern. Jeg banket på hos Pierre, ingen svarte. Jeg kjente på dørhåndtaket. Døren var åpen. Jeg gikk inn. Ingen Pierre i stuen, han lå i stedet på soverommet. Kald. Og stiv. Jeg fryktet nå for at han var død. Jeg fikk panikk og ringte 113. Og der sa de at de skulle ringe til Legevakten. Og noen timer senere kom de og tok ham med seg. Han var vel avmagret. Og død, ja. Dette var i 2001.

Jeg ble forresten ikke tiltalt for manglende hjelp og omsorg. Ja, jeg hadde handlet inn matvarer og spilt lotto for Pierre, samt pratet med ham. Det var vel ikke mangel på gevinst i lotto han døde av? Kanskje det med tv-en. Og at en god venn forsvant litt tidligere, kanskje også han døde. Men jeg ble altså ikke tiltalt. Og det var da bra.

Espen

Tidspunkt: 25. november 2016 kl. 16.07:

Hei, Nils,

Klokken er 16, og jeg er kun på min åttende halvliter med Ringnes pilsner. Ja, jeg har byttet fra Aass pilsner, syntes at det smakte for mye vann.

Hva skal jeg fortelle deg nå? Jeg vet ikke. Er kanskje ikke så mye mer å fortelle. Trengte vel bare å fortelle noen ord til en som "lytter".

God kveld.

Espen

Samtale hos fastlege Johnsen

Tidspunkt: 28. november 2016 kl. 14.57:

Hei, Nils,

Da har jeg vært hos fastlege Johnsen og pratet om alkohol. Jeg sa det som det er, at jeg nok kan ha et aldri så lite alkoholproblem. I hvert fall i enkelte situasjoner, som hjemme alene og med penger disponibelt. Jeg var redd for at Johnsen skulle være fordømmende eller dømmende, men han var vel heller lyttende og kom med gode råd. Som at jeg ikke skal prate med Asgeir, sjefen min på bedrift DD, om den egentlige årsaken til jobbfraværet. Men at jeg kan prate med Ståle om det, om jeg føler for det. Ståle er veilederen min på bedrift FW. Bedrift FW skal visst hjelpe meg med å komme ut i arbeid. Jeg pratet forresten ikke med Asgeir om fraværet i det hele tatt, han spurte ikke engang om hvordan det går med meg. Sier kanskje litt om Asgeir, hvordan han er som sjef?

Opplevde forresten noe artig i helgen. Jeg var hos mine foreldre på lørdag og søndag, etter å ha drukket ganske tett i 11 dager til og med sent på fredagen. På lørdag skulle vi ha biff tartar og rødvin til maten. Jeg hadde store problemer med å spise maten og drikke vinen fordi jeg skalv ganske mye på hendene. Mine foreldre sa ingenting om det, men de må vel ha lagt merke til det. Kanskje de trodde at det skyldtes bivirkninger fra medisiner? Jeg passet uansett på å spise og drikke når jeg trodde at de ikke så på meg. Dette var jo litt artig. Jeg var mye bedre i går og enda bedre i dag. Det gikk bra på jobben, og det ser ut til å bli en god uke.

Espen

Tidspunkt: 29. november 2016 kl. 11.00:

Hei, Nils.

Bare å si fra om du trenger en lettere alkoholisert ung mann såvidt passert de 40 til enkelt rutinearbeid.

No-reply? Ja, det er vel det. Også denne gangen.

Espen

Kanskje det begynte i Flekkefjord

Tidspunkt: 1. desember 2016 kl. 06.00:

Hei, Nils.

Kanskje det begynte i Flekkefjord. Jeg gikk rundt og følte meg som hovedpersonen i Hamsuns *Mysterier*.

Espen

Tidspunkt: 1. desember 2016 kl. 06.15:

Eller det begynte vel før. Jeg bare husker det med Flekkefjord. Begynte det med at jeg leste bøker? Jeg bare spør. Eller leste jeg ikke nok bøker? Jeg bare spør. Leste jeg ikke de riktige bøkene? Leste jeg feil bøker? Jeg bare spør.

Jeg leste Nietzsches "Slik talte Zarathustra" da jeg studerte kunsthistorie grunnfag i år 2000. Jeg leste Hamsuns "Mysterier" noen år tidligere. Det samme med Sandemoses "Det svundne er en drøm", noen år tidligere. Hvorfor jeg nevner disse bøkene? Jeg vet ikke. De gjorde vel inntrykk på meg.

Legg til det jeg har opplevd i livet utover bøkene og litt biologi, eventuelt også noe kjemi, kanskje også mer, og så er vi vel litt nærmere "Sannheten". Hvor det egentlig begynte. Hva som begynte? Min vei inn i psykiatrien? Nei, det er vel ikke så viktig. Det er vel bare noe som har vært og fremdeles er litt med meg. Jeg tenker mer på

Kanskje det kommer mer siden.

Espen

Tidspunkt: 1. desember 2016 kl. 06.36:

Kanskje jeg tenker på den jeg skal bli. Jeg vet ikke.

Er litt sliten nå, ble litt lite søvn i natt. Jobb om noen timer. Det blir vel bra. Jeg har planer for dagen, ting jeg vil utrette på jobben, et dokument jeg vil jobbe med. Er det et problem at jeg kanskje er litt sliten etter litt lite søvn i natt? Nei, jeg tror vel egentlig ikke det. Så lenge jeg har noe konkret og givende å fokusere på.

Tenker jeg mens jeg skriver. Jeg vet ikke. Føler vel bare at jeg skriver. Uten å tenke. Tenker vel kun når jeg gjør en skrivefeil. Og der stoppet det litt opp. Måtte kanskje tenke litt da jeg skrev et ord. Er det dette som er å skrive? Jeg bare spør. På vegne av en venn? Nei, egentlig ikke.

Med ønsker om en god dag. Selv tror jeg at det blir en god dag. Men jeg kan jo ikke vite. Det kommer vel litt an på om jeg får hjelp og støtte på jobben. Støtte og hjelp som jeg kan trenge. Til jeg er bedre i stand til å stå på egne ben.

Espen

P.S. Og så tenker jeg etterpå. Når jeg leser gjennom det jeg har skrevet. Retter på eventuelle skrivefeil. Fjerner. Legger til. Omrokkerer. Men ikke nå. Nå får det stå uforandret. D.S.

P.P.S. Gir det mening når jeg leser det jeg nettopp har skrevet? Jeg vet ikke. Det ser vel bare greit ut. Ingen direkte feil. Kanskje det kommer av at jeg er litt sliten, det med at jeg ikke vet om det gir mening. Eller så er det kanskje sånn jeg er. Av og til. Andre også? Ja, sannsynligvis det. Alle? Jeg vet ikke. Får vel forsøke å lese det én eller flere ganger til litt senere. D.D.S.

Tidspunkt: 1. desember 2016 kl. 07.04:

Sitter nå og skjelver mens jeg leser det jeg skrev i forrige e-post. Skjelver ikke på hendene denne gangen, er vel mest høyre brystmuskel. Hvorfor jeg skjelver? Jeg vet ikke. Det gjør vel inntrykk på meg, det jeg har skrevet. Uten at jeg helt forstår det. At det gjør inntrykk på meg. Om det gir noen

mening. Ja, nå sitter jeg bare og skriver uten egentlig å tenke. Og der våknet jeg litt opp. Og begynte å tenke. Tenkte på hva jeg egentlig vil formidle. Gir det noen mening eller er det bare rør? Jeg vet ikke. Får vel lese det én eller flere ganger til litt senere.

Tannpuss før klokken 08. Dusjen omtrent klokken 08.20. Går hjemmefra omtrent klokken 08.45. Ankommer jobben mellom 08.50 og 08.55. Og så er det jobbdag. Det blir nok bra. Blir nok en god dag på jobben. Sannsynligvis. Det at det blir en god dag på jobben.

Med ønsker om en god dag på jobben. Om du da ikke har ferie eller er syk eller psyk. Eller for tiden er uten arbeid. Tror vel egentlig ikke det. Men jeg kan jo ikke vite, kjenner deg jo egentlig ikke. Bare skriver til deg. Av og til. Noen ganger litt oftere. Og andre ganger på grensen til svært ofte. Eller mer. Snart helg.

Espen

Tidspunkt: 1. desember 2016 kl. 07.15:

En rød tråd? Jeg vet ikke. Har glemt hva det egentlig betyr. Gidder ikke tenke på det mer nå. Handler det om formidling? Hva forfatteren eller skribenten vil formidle? Jeg vet ikke. Orker ikke tenke mer på det nå. Nå bare skriver jeg. Altså. Skriver tanker og ord som dukker opp i hodet mitt. Uten egentlig å tenke. Gir det noen mening? Jeg vet ikke. Kanskje senere. At jeg kan lese gjennom det jeg har skrevet. Se etter skrivefeil. Gjentakelser.

Er den røde tråden bevisst eller ubevisst? Jeg bare spør. På vegne av en venn? Nei, egentlig ikke.

Espen

Tidspunkt: 1. desember 2016 kl. 07.21:

Slik talte Varvadu.

Espen

Tidspunkt: 1. desember 2016 kl. 07.36:

Hva vil det egentlig si å tenke? Resonnere? Bruke fornuften? Går det an å skrive med følelsene? Kun med følelsene? Uten egentlig å tenke. Føle seg frem? Tenke om det gir noen mening? Tenke etterpå? Ja? Og tenke før. Noen ganger også tenke underveis. Stoppe litt opp. Tenke, bruke fornuften. Og nå har jeg glemt hva jeg egentlig har skrevet, hva det begynte med. Sitter. Eller ligger. Og tømmer meg. Verbalt. Verbalt. Denne gangen.

Espen

Tidspunkt: 9. desember 2016 kl. 20.22:

Hei, Nils.

Jeg skal på Posten i morgen og hente en pakke. Pakken har hentekode "NN88". NN, det skjønner jeg. Men hvorfor 88? Fordi det ser fint ut? "Heil Hitler", liksom. Eller?

Og sånn går nå dagene her på Enerhaugen. Tenker på stort og smått. Det går forresten ganske bra på jobben, jeg holder på med testing av nettsider. Ganske trivelig arbeid. Jeg måtte først jobbe med metoden, arbeidsflyten. Men når først det nå er på plass, så har jeg bedre forutsetninger for å være effektiv og levere arbeid med god kvalitet. Jeg ser vel egentlig ganske lyst på fremtiden. Ser ikke bort fra at det kan bli aktuelt med ansettelse hos bedrift DD. Med lønnstilskudd fra NAV. Kanskje 80 % til å begynne med. Ville vel egentlig passe meg ganske bra. Tross alt.

Med ønsker om en god helg. Her blir det nok en helg med kaffe og vann. Noen ganger må man kanskje ned i kjelleren, om man har en kjeller å oppsøke. Jeg har vært der, lengter kanskje ikke så mye tilbake. Men, igjen, det kan jo snu. Satser kanskje på at det ikke gjør det.

Espen

Tidspunkt: 9. desember 2016 kl. 20.23:

Check? Done?

Espen

Tidspunkt: 9. desember 2016 kl. 23.42:

Hei, Nils.

Bok nummer fire er kanskje Kafkas "Prosessen". Jeg leste den da jeg studerte idéhistorie grunnfag i år 2000. Ja, jeg skrev feil tidligere, kunsthistorie grunnfag forsøkte jeg meg på høsten 1997. Men jeg hoppet av kurset fordi jeg ville forsøke å jobbe litt. Begynte derfor som postbud. Kommer det mer? Jeg vet ikke.

Espen

Tidspunkt: 10. desember 2016 kl. 02.34:

Hei, Nils. Igjen.

J

Tidspunkt: 10. desember 2016 kl. 02.40:

Hei igjen, Nils.

Beklager forrige e-post. Det skjedde noe merkelig med mobilen.

Det jeg ville skrive var at jeg tror på et samarbeid mellom Gud og menneskene. Hvordan vil jeg forklare det, begrunne det? Svaret på det er litt omfattende. Det har vel basis i mye av det jeg har opplevd de siste 12-13 årene. Det blir litt vanskelig å redegjøre for det her i denne e-posten. Orker rett og slett ikke å skrive om det nå. Kanskje senere, om jeg orker eller gidder. Eller rett og slett ikke kan la være å skrive om det. Litt tidlig å si.

Med ønsker om en god dag eller morgendag.

Hilsener fra Enerhaugen.

Espen

Tidspunkt: 10. desember 2016 kl. 02.59:

Hei, Nils.

Hørsel, forstand. Syn, fornuft. Nervesystem, eksistens. Likevekt, tid. Smak, tanke. Lukt, idé.

En lettere omskriving av et utdrag fra et tekstdokument du har fått av meg tidligere. Omskrivingen går ut på at jeg har byttet ut nerver med nervesystem. Blir vel da litt mer presist.

Jeg kunne selvfølgelig ha skrevet mer omfattende om dette, utdypet det litt. Men jeg orker eller gidder ikke. Og da særlig det siste, at jeg ikke gidder. Kommer kanskje mer senere.

God natt her på Enerhaugen.

Espen

Noe skal man vel gjøre

Tidspunkt: 9. desember 2016 kl. 14.31:

Ser jeg egentlig særlig lyst på fremtiden? Jeg vet ikke. Håper at det skal bli sant, det at jeg ser lyst på fremtiden. For jeg er egentlig fremdeles ganske usikker på fremtiden. Kommer bedrift DD til å ha bruk for meg? Vil bedrift DD ansette meg? Jeg vet ikke. Kan jo håpe. Og gjøre mitt beste på jobben så det blir en realitet. Jeg vet mer om det om halvannen måned. Er ikke så fryktelig lenge til.

Jeg skal forresten opereres for brokk torsdag 5. januar. Frykter litt for den fulle narkosen, men det pleier vel å gå bra.

Espen

Tidspunkt: 15. desember 2016 kl. 01.58:

Hei igjen, Nils.

Da jeg var på jobbintervju hos bedrift DD, så fikk jeg forståelsen av at bedrift DD hadde planer om å utvide Oslo-avdelingen. Siden jeg begynte der, har én sluttet og begynt i ny jobb, mens tre er blitt permittert. Hvilket betyr at jeg er den eneste i Oslo som jobber for bedrift DD. Asgeir og Therese jobber for bedrift DT. Det ser derfor kanskje ikke så lyst ut for fremtiden min i bedrift DD. Jeg vet mer etter nyttår. NAV kan gå inn med opptil 75 % lønnstilskudd, det kan jo være et greit forhandlingskort om det skulle bli snakk om fast ansettelse.

Hva jeg jobber med på bedrift DD? For tiden så blir det stort sett testing av nettsider. Da jeg begynte, hadde jeg en idé om at jeg kanskje ville forsøke meg på WordPress og PHP-programmering. Det har vært trivelig med programmering tidligere. Men nå vet jeg ikke helt, det virker litt slitsomt, litt utmattende. Og kanskje litt for komplisert. Lettere med testing, stort sett trivelig arbeid. I hvert fall så lenge jeg har noe å gjøre.

Da skal jeg ikke forstyrre deg mer nå. Du sover vel. Eller sitter oppe og skriver. Eller noe sånt. Og får vel ikke sjekket e-posten før det blir morgen eller formiddag og lysere ute. Eller senere. Med ønsker om en god natt. Nok en god natt. Nok en våkenatt her på Enerhaugen.

Espen

Tidspunkt: 16. desember 2016 kl. 10.55:

Hei, Nils.

Jeg er hjemme i dag. Altså ikke på jobb. Ikke hjemme for å drikke alkohol. Drikker likevel alkohol, for noe skal man vel gjøre. Vin denne gangen. Hvorfor jeg er hjemme? Vel, det går ikke særlig bra på jobben. Jeg holdt på med testing av nettsider en stund, det var ganske trivelig arbeid. Forrige uke så hadde jeg så og si ingenting å gjøre. Det er vel gjerne det som får en til å vurdere jobbskifte. Håper at det blir bedre til uken.

Det blir middag og ølsmaking hos bror Einar i kveld. Det blir bra. Det eneste problemet er vel det at jeg skal ta med julegaver til Einar og familien, to fulle IKEA-posere med gaver. Frykter litt for glatt underlag og fulle busser. Ja, så jeg har mine bekymringer, ikke bare når det kommer til jobb.

Ønsker deg en god helg. Her blir det vel mest kaffe og vann etter ølsmaking hos bror Einar i kveld.

Espen

Tidspunkt: 22. desember 2016 kl. 16.11:

Hei, Nils.

Ja, det ser ut til å gå mot slutten på min tid hos bedrift DD. Det har etterhvert blitt litt vanskelig for meg. Hva som har blitt litt vanskelig for meg? Mangel på arbeidsoppgaver, mangel på tilbakemeldinger. Stort sett det. Hva det kan skyldes? I mitt paranoialand så tenker jeg på noe jeg

gjorde på onsdag for åtte dager siden. Jeg lastet ned fem dokumenter som jeg så og si helt på egenhånd hadde utarbeidet, fra bedriftens Google Drive-konto og sendte dem til meg selv på e-post. Litt for sent innså jeg det ulovlige i denne handlingen og slettet deretter ganske umiddelbart e-posten fra min Gmail-konto uten først å ha lastet ned dokumentene til laptopen min.

Helt i begynnelsen skrev jeg under på en konfidensialitetsavtale. Jeg skjønnte egentlig ikke hva som stod der, jeg skrev bare under. Nå skjønner jeg mer av det som står der. Og jeg ser at jeg nok kan ha kommet til å svikte på det siste punktet, det som kan gi bøter eller fengsel i inntil ett år.

Hva som skjer om de velger å straffeforfølge meg? Sannsynligvis ingenting. For vi vet jo begge to at jeg tidvis er forholdsvis strafferettslig utilregnelig. Og det er jo bra, ikke sant?

Det gjorde godt dette, det å dele det med noen. For nå trenger jeg kanskje ikke dele det med så mange andre. Takk for det.

Var bare det.

Espen

En radio der lyden av og til forsvinner

Tidspunkt: 15. desember 2016 kl. 01.49:

Hei igjen, Nils.

Jeg hører ofte på radio om natten. Om dagen også. Radioen står stort sett på når jeg er hjemme alene. Hvilket stort sett er tilfellet, det at jeg er hjemme alene. Hører vel kun på NRK radio. Nå er det Klassisk natt. Jeg savner nattsendingene på P2 og NRK Klassisk slik de var tidligere. Notturmo het det. Samsending med andre europeiske land. Sammenhengende sending fra midnatt til klokken 6 om morgenen, ikke avbrutt av nyheter. Nyhetene får jeg på tekst-tv. Og litt Aftenposten Digital og nettsidene til NRK. Av og til også Klassekampen på nett, det lille som er. Jeg har funnet ut at nyhetene på NRK Dagsnytt ofte er ganske identiske med de nyhetene man finner på NRK tekst-tv, av og til ordrett identiske.

Jeg har en DAB-radio der lyden av og til forsvinner. Klarer ikke fri meg fra tanken om at lyden forsvinner på grunn av tankene mine. Kall det gjerne en guddommelig vrangforestilling. Det blir derfor kjøp av ny DAB-radio, sannsynligvis til uken en gang. Den gamle radioen går da til mine foreldre i Bregneveien. Så får de finne ut om problemet med lyden er til å leve med. Eventuelt så går radioen til Kampen gjenbruksstasjon.

Det blir nok en våkenatt her på Enerhaugen. Bruker tiden til å dampe e-sigaretter og drikke kaffe. Og jobbe med budsjettet. Og sjekke Twitter, Instagram og NRK tekst-tv. Og skrive e-post til deg.

Espen

Brev til Espen Schaanning

Tidspunkt: 15. desember 2016 kl. 02.16:

Hei igjen, Nils. Igjen.

Jeg sendte et brev til Espen Schaanning nå sist lørdag. Brevet inneholdt to eksemplarer av den endelige versjonen av "Varvadás forlagte hånd" og et håndskrevet følgebrev. Jeg har planer om å sende et nytt brev til Schaanning på førstkommende lørdag. Det nye brevet skal inneholde tre dokumenter og et håndskrevet følgebrev. To av dokumentene er skrevet med tanke på legetimer hos fastlege Johnsen, det tredje dokumentet er en utskrift av en presentasjon jeg hadde tenkt til å holde i kurset INF5181 på Blindern. Det var da faglærer Dietmar plutselig gjorde om på reglene slik at det ble satt et tak på maksimalt antall "slides" i presentasjonen. Eller lysark, om du vil. Du har lest alle tre dokumentene tidligere. Eller, det vil si, jeg har sendt dem til deg tidligere. Hva du velger å lese eller ikke lese, det vet jeg selvfølgelig ingenting om.

Hvorfor jeg nå velger å sende to brev til Espen Schaanning? Vel, hvorfor ikke? Kanskje han husker at jeg var på kontoret hans i 2009? Kanskje han husker ett av de første utkastene til "Varvadás forlagte hånd"? Kanskje han synes det er interessant og underholdende lesning? For hva vet vel egentlig jeg?

Hadde ikke så mye mer å fortelle deg akkurat nå. Fortsatt god natt. Med ønsker om en god morgendag. Eller dagen i dag. Når det igjen blir lysere. Ute er det nå mørkt. Det er vel egentlig ganske selvfølgelig på denne tiden av døgnet og årstiden. Ikke er det mye snø heller, her på Enerhaugen i Oslo.

Espen

Tidspunkt: 15. desember 2016 kl. 02.30:

Hei, Nils.

Av og til så misliker jeg meg selv. Noen ganger etter å ha sendt en e-post til deg. Hvorfor? Fordi det egentlig er så unødvendig? Meningsløst? Kanskje ikke meningsløst, men jeg kjenner deg jo ikke, vet ikke hva du tenker når du får nok en e-post fra meg. Blir du glad? Eller nysgjerrig? Eller irritert? Eller forbannet?

Ja, jeg misliker meg selv litt nå. Bare å sende, da? Ikke sant? Så lett, så enkelt. Avslutte med navnet mitt. Nok et linjeskift. Se over e-posten en siste gang for eventuelt å gjøre noen små endringer. Og så trykke på send-knappen. Etter eventuelt å ha gått gjennom prosessen én gang til.

Espen

Tidspunkt: 15. desember 2016 kl. 02.31:

Check. Done.

Espen

Tidspunkt: 15. desember 2016 kl. 02.52:

Kanskje du blir både nysgjerrig og litt irritert. Kanskje litt mer enn litt irritert. For hva vet vel egentlig jeg?

Espen

Noen definerende opplevelser

Tidspunkt: 16. desember 2016 kl. 11.18:

Hei igjen, Nils.

Jeg vil nå fortelle deg om tre opplevelser, nei, fire, som kanskje har vært med på å definere meg som menneske, om det gir noen mening.

Da jeg ble født, ble jeg lagt i kuvøse. Jeg var helt hvit i ansiktet. Tvillingbror Einar var mest ivrig på å komme ut, det var kanskje litt vanskelig for meg.

Mens jeg fremdeles gikk i barnehagen, var datteren til en venn av familien og jeg alene på et rom i Bregneveien. Hva som hendte? Jeg er ikke helt sikker, ser det vel bare som en mulighet. Det er så lenge siden. Jeg pratet med Helene om det, og hun sa til meg: "Men du var jo bare et barn". Ja, jeg var vel det, bare et barn.

Da jeg gikk i femte klasse på barneskolen, var klassen og jeg på leirskole. En kveld åpnet jeg meg opp for de andre på rommet, fortalte at jeg likte Miriam i klassen. Guttene på rommet ved siden av fikk med seg dette, det var ikke særlig lydtett. Dagen etter visste plutselig alle at jeg likte Miriam. Det ble litt vanskelig for meg.

I 1990 satt jeg i et mikrofly som, sannsynligvis, kolliderte med en lyktestolpe under landing. Jeg havnet i koma med en hjerneblødning i høyre hjernehalvdel, våknet siden opp uten språk, var lam på venstre side av kroppen. Jeg er ikke lenger lam på venstre side av kroppen.

Og så kunne jeg vel ha plusset på med noen detaljer. Kanskje mer senere.

Espen

Tidspunkt: 16. desember 2016 kl. 11.37:

Hei, Nils.

I 1990, etter det med flyulykken, skulle jeg holde en presentasjon på skolen. Jeg var nervøs og ukomfortabel, fiklet med noen nøkler jeg hadde i lommen. For de som hørte på, og så på, så det kanskje ut som at jeg fiklet med noe annet. Også dette ble litt vanskelig for meg. Det skoleåret fikk jeg forresten et noe belastende kallenavn i årboka til Tåsen barne- og ungdomsskole. Det var vel kanskje ingen tilfeldighet. Verket til Petter og Morten. Petter er forresten nå toppsjef for bedrift IN, selv om han ikke gjorde det særlig skarpt på skolen i tidligere år.

Espen

Tidspunkt: 16. desember 2016 kl. 11.38:

Ja, jeg vil kanskje nå gjerne fortelle deg alt.

Det kommer derfor kanskje mer siden.

Espen

Sommer på Hydra utenfor Flekkefjord

Tidspunkt: 22. desember 2016 kl. 16.23:

Hei, Nils,

Jeg tenkte forresten på noen e-poster jeg har planer om å sende til deg. Det var i dag tidlig eller natt at jeg tenkte på det. Noe som hendte i 1992, på Hydra utenfor Flekkefjord, da ei jente kanskje følte seg skitten og litt brukt. Og noe jeg opplevde i Portugal, i 1994, var det vel. Og så kan jeg jo også fortelle deg litt om da jeg løp naken fra Egertorget til Jernbanetorget omtrent klokken 12 på en lørdag i mai 1994. Ja, det var russetid, det var knuteregel. Og jeg hadde fantastiske forestillinger om at vi kom til å være en hel gjeng som skulle løpe nakne fra Egertorget til Jernbanetorget omtrent klokken 12 på en lørdag i mai 1994. Men jeg løp alene. Så nå vet du også det. Det var visst på TV2 tekst-tv, var visst noen venner av bror Egil som så det. Kjendis uten å være kjendis.

Espen

Tidspunkt: 22. desember 2016 kl. 17.05:

Hei, Nils. Igjen.

Jeg kan vel like gjerne skrive litt til når jeg er så godt i gang.

Sommeren 1992, det var i juli, så var jeg på landstedet til en venn av faren min. På Hydra utenfor Flekkefjord. Det var en kveld Johannes, bror Einar og jeg var i et rom i låven og hørte på musikk, myk hardrock. Guns N' Roses. Og Iselin var der, Iselin fra Oslo. Jeg var ennå ikke fylt 17 år, Iselin var noe eldre enn 15 år, men ennå ikke 16.

Iselin og jeg lå på en madrass, under en dyne, og tok på hverandre. Over klærne, under klærne. Hun var våt, jeg var hard. Jeg vet ikke om Johannes og bror Einar merket noe til det, at vi var såpass grundige i undersøkelsen av hverandres kropper, Iselin og jeg.

Iselin skulle litt senere gå hjem, og jeg ble med for å følge henne hjem. Jeg var fremdeles hard, og jeg måtte urinere. Men jeg valgte å ikke urinere da. På vei hjem til Iselin stoppet vi på en eng med høye strå, og Iselin la seg ned. Men jeg hadde ikke med kondom, eller gummi, om du vil. Så da ville ikke Iselin knulle, eller gjennomføre samleie, om du vil. Det ble i stedet til at jeg gjennomførte spansk sex. Mellom brystene hennes, med andre ord. Det var vel noe jeg hadde sett i et pornoblad. Så var jeg ferdig. Jeg reiste meg opp og kjente at jeg måtte urinere, virkelig urinere. Så jeg urinerte, slapp vel også ut en promp - eller flere. Og så gikk Iselin hjem.

Morgenen etter gikk jeg for å treffe henne igjen, men hun var allerede reist.

Hjemme i Oslo ringte jeg henne flere ganger, men hun var aldri hjemme, det var alltid moren som tok telefonen.

Etterhvert så har jeg altså innsett det opplagte. Iselin følte seg vel både skitten og litt brukt. Skammer jeg meg for dette? Ja, litt. Men det er ikke kritisk, det er til å leve med.

Espen

Tidspunkt: 22. desember 2016 kl. 17.23:

Hei, Nils.

Jeg var forresten ikke helt naken i mai 1994. Jeg hadde på meg lange fotballstrømper og lette løpssko. Og en russelue. Mens jeg løp og veivet med en russestokk.

Espen

Tidspunkt: 23. desember 2016 kl. 04.21:

Hei, Nils,

Og god morgen. Noen sier natt, jeg sier morgen, ganske tidlig morgen.

Denne gangen vil jeg fortelle deg om en liten episode fra Grimstad. I 1991, var det vel. Vi var på treningsleir i Grimstad, trente friidrett. Jeg trente løping. Vi bodde i noen hytter. En ettermiddag hadde vi vannkrig. Vi løp rundt ei hytte og sprutet vann på hverandre. To jenter jeg likte godt, var med på leken. Jeg sa til den ene jenta, da ingen andre hørte på: "Er det noe sted du ikke er våt?". Jeg syntes dette var så godt sagt at jeg gjentok det da jeg møtte den andre jenta, også da var det ingen andre som hørte på: "Er det noe sted du ikke er våt?". Litt senere hørte jeg at de to jentene pratet sammen, de visste ikke at jeg hørte at de pratet sammen. "Vet du hva han sa til meg?", sa den ene jenta. Og så sa hun det jeg hadde sagt. "Det sa han til meg også", sa den andre jenta. Var bare det jeg ville fortelle deg denne gangen, Nils.

Espen

Noen ord rett før julen 2016

Tidspunkt: 23. desember 2016 kl. 14.06:

Hei, Nils.

Det har åpnet et lokalt ølutsalg mindre enn fem minutters gange fra der jeg bor. Dette kan vel være litt uheldig siden det kan føre til at det blir mer øl enn det jeg for litt siden tenkte at det skulle bli i tiden fremover.

Jeg har orientert tiltaksansvarlig Linda Holmøy om inntrufne omstendigheter på bedrift DD, det med at jeg nok kan ha kommet til å synde mot en paragraf i en eller annen lov. Der straffereaksjonen oppgis til å være bot eller fengsel i inntil ett år.

Jeg har også sendt en e-post til daglig leder Terje Storfjord i bedrift DD der jeg har kommet med antydninger til forseelsen uten å være helt direkte. Avtalen nå er at jeg har fri frem til sykemeldingen går ut, samt at jeg kontakter Storfjord fem dager før sykemeldingen går ut så han og jeg kan finne ut hva som skjer videre fremover. Hvilket betyr at jeg kommer til å få sykemelding til og med torsdag 12. januar slik at jeg kan sende ham en e-post søndag 8. januar.

Jeg går altså spennende tider i møte. Det er da noe.

Jeg hører forresten på NRK Klassisk. Skjer ikke så mye nå, men før dagsnytt klokken 12 så fikk jeg igjen tanker om at de sitter i et radiostudio på Marienlyst og følger med på tankene mine. Noe med hva de sa, noe med latteren. Noe med å gå på trynet. Blant annet. Jeg er ikke høyt oppe, høy på meg selv, så disse tankene kan komme når jeg minst venter det. Eller, det er ikke helt sant, de kommer vel gjerne når det finnes en mer eller mindre rasjonell grunn til at de skal oppstå.

Espen

Tidspunkt: 23. desember 2016 kl. 14.23:

Men hvis det altså er sånn at de sitter i et radiostudio på Marienlyst og følger med på tankene mine, spiller det egentlig noen rolle?

For hva vet vel egentlig jeg?

Espen

P.S. Bare å sende, da? Ikke sant? D.S.

Tidspunkt: 23. desember 2016 kl. 14.37:

Hei, Nils.

Nå savner jeg litt radiosendingen på NRK Klassisk før nyhetene klokken 12 i dag. Det er faktisk stort sett ganske trivelig å sitte her hjemme alene i leiligheten og være mer eller mindre overbevist om at de sitter i et radiostudio på Marienlyst og følger med på tankene mine. Det skjer gjerne når det er mer enn én i studio. Nå er det bare én i studio. Det er vel egentlig litt kjedelig å høre på. Bytte kanal? Ja, kanskje det, ja. Kanskje mer selskap i NRK P2 denne gangen. Som så ofte før.

Espen

Tidspunkt: 23. desember 2016 kl. 14.50:

Hei igjen, Nils.

Det er forresten også litt kjedelig å høre på NRK P2. Jeg får da tanker om overgangen fra Nytt på nytt til Senkveld med Thomas og Harald i 2005. Da de i Nytt på nytt hadde skålt i champagne eller musserende vin. Tilfeldig? Jeg vet ikke. Psykolog Andrew hadde en forklaring på det, hvorfor de hadde skålt. Jeg tenker. Ja, det er det de sier. Men er det den egentlig grunnen, den virkelige

grunnen? Jeg hadde ryddet på området mitt på Blindern, skulle reise til Nerja i Spania morgenen etter. Tilfeldig? Jeg vet ikke. Vet virkelig ikke.

Espen

Tidspunkt: 23. desember 2016 kl. 16.02:

Ja, jeg er litt sliten nå. Litt trett og lettere motløs. Det kan jo endre seg. Kommer sannsynligvis til å gjøre det.

Med ønsker om en god jul og et godt nytt år.

Espen

Operasjon av lyskebrokk

Tidspunkt: 4. januar 2017 kl. 15.05:

Hei, Nils.

Jeg skal opereres for navlebrokk og lyskebrokk i morgen. Operasjonen finner sted på Diakonhjemmet sykehus. Oppmøtetidspunkt er klokken 9, og jeg får bli på sykehuset første natten etter operasjonen.

Tenkte jeg bare skulle holde deg orientert om hvordan det går med meg og den fysiske helsen.

Det blir forhåpentligvis anledning til ytterligere kommunikasjon per e-post. Skal visst være en ganske ukomplisert operasjon. Jeg har likevel tre bekymringer. Mest bekymret er jeg for den fulle narkosen. Deretter er jeg bekymret for at operasjonen ikke skal bli vellykket. Og så følger bekymringen for at det skal bli infeksjon i etterkant av operasjonen.

Ønsker deg alt godt.

Espen

Tidspunkt: 4. januar 2017 kl. 15.28:

Hei igjen, Nils.

Jeg er litt redd. Tror at jeg aldri tidligere har vært så redd. Selv ikke da jeg trodde at tiden gikk fortere eller saktere. PST? CIA? Det var vel mest en frykt, en spenning, som fikk meg til å bli skjerpet. I hvert fall det med CIA. Jeg har vel egentlig aldri virkelig fryktet PST. Må i så fall ha fortrent det.

Det blir torsk, ris og ertestuing til middag i dag. Ikke kaffe og e-sigaretter etter midnatt.

Espen

Tidspunkt: 4. januar 2017 kl. 16.33:

Men jeg bør kanskje frykte to helflasker med sprit mer enn en liten narkose. En gang så våknet jeg opp i dusjen her hjemme på Enerhaugen etter å ha drukket halvannen helflaske med whisky på forholdsvis kort tid. Kanskje det reddet meg, det at jeg sloknet i dusjen.

Espen

Tidspunkt: 7. januar 2017 kl. 18.55:

Hei, Nils.

Jeg tenkte jeg bare skulle fortelle deg at jeg overlevde operasjonen. Det gikk bra med narkosen. Først så fikk jeg noen tabletter, deretter så lå jeg på operasjonsbenken, jeg pustet inn i en maske, så sprøytet de vel inn noen medikamenter, og så ble jeg litt trøtt og søvnig, og så våknet jeg opp, og da var operasjonen ferdig.

Det ser ut til at operasjonen var vellykket, det var i hvert fall det kirurgen sa etter operasjonen. Jeg har litt smerter i kroppen, hevelser og større mage enn før operasjonen, men det går seg vel til etterhvert. Har gått opp noen kilo, skyldes vel mye vann i kroppen, forsvinner vel etterhvert.

Det ble kun operasjon av lyskebrokket denne gangen, jeg blir innkalt til operasjon av navlebrokket om seks måneder.

Til orientering.

God helg til deg fra Enerhaugen.

Espen

Tidspunkt: 8. januar 2017 kl. 20.11:

Hei, Nils.

Espen er selskapssyk. Igjen. Har derfor blitt noen sms-er i løpet av dagen.

Til orientering.

Espen

Tidspunkt: 14. januar 2017 kl. 01.58:

Hei, Nils.

Det er vel natt nå. Jeg sov litt lite sist natt. Sov derfor to timer i går ettermiddag. Og tre timer i går kveld. Det holder kanskje. Nå blir det kaffe og e-sigaretter. Det blir tv og ikke radio denne gangen. Jeg har kanskje et behov for å se noen mennesker.

Ha en god helg.

Espen

Tidspunkt: 14. januar 2017 kl. 02.51:

Jeg jobber forresten ikke lenger for bedrift DD. Bedriften hadde ikke nok passende oppgaver. Daglig leder Terje Storfjord og jeg var enige om å avslutte praksisperioden.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 03.21:

Hei, Nils.

Jeg skal til kontroll på Diakonhjemmet sykehus på mandag, frykter litt for at lyskebrokket er kommet tilbake. Husker ikke om jeg har fortalt deg om det tidligere, gidder ikke sjekke det. Så her får du det eventuelt én gang til. Kul på lysken og enorm hevelse i pungen. Så nå vet du også det.

Espen

Tidspunkt: 19. januar 2017 kl. 00.19:

Hei, Nils.

Det ble tre og en halv time med søvn i går kveld. Jeg ser ikke bort fra at det blir nok en våkenatt.

Kirurg Bringedal mente at det ikke er lyskebrokket som er kommet tilbake men at enorm pung og kul på lysken skyldes en stor blødning. Det er visst ikke uvanlig etter en lyskebrokkoperasjon. Jeg skal til Diakonhjemmet sykehus i morgen for undersøkelse med ultralyd. Etter det vet jeg mer. Bringedal ringer meg på mandag, da vet jeg enda mer. Ser nå lysere på det enn før kontrollen på sist mandag.

I morgen er det altså ultralyd på Diakonhjemmet sykehus. Det blir lunsj i kantinen på sykehus om det er lov til å spise medbrakt. Kaffe om jeg har råd til det. Deretter blir det såkalt veiledning med Ståle på bedrift FW. Jeg skulle visst ha funnet frem til interessante firmaer der jeg kan tenke meg å jobbe, men jeg har ikke fått gjort noe med det, jeg har i stedet fokusert på hjemmelagd, italiensk pizza. Og frykten for at lyskebrokket er vendt tilbake. Jeg regner uansett med at det blir bytte av veileder om ikke tidligere veileder Solveig snart er tilbake.

Ha en god torsdag.

Espen

Tidspunkt: 24. januar 2017 kl. 00.51:

Hei, Nils.

Jeg tenkte jeg bare skulle orientere deg om at kulen på lysken og hevelsen i pungen skyldes en blodansamling og væske. Dette er noe som forsvinner av seg selv. Det kan ta uker, opp mot to måneder, før det forsvinner. Greit nok, glad for at det ikke var lyskebrokket som hadde kommet tilbake.

Da skal jeg ikke forstyrre deg mer i arbeidet. Du har vel annet å gjøre, ikke bare lese e-poster. Noe jeg vel også har vært inne på tidligere.

Gode muligheter for nok en våkenatt her på Enerhaugen.

Ha en god dag.

Espen

E-poster og den litterære verdien

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 02.43:

Hei, Nils.

Kanskje jeg kan gi ut en samling med e-poster jeg har sendt til deg? Om det har en interesse for andre også. Jeg vet ikke helt. Kanskje først skrive alle e-postene inn i et dokument og siden bearbeide teksten. Legge til, fjerne, endre. Men ikke legge til flere e-poster enn det allerede er, om det da ikke blir nødvendig. Eventuelt fjerne noen e-poster som blir for private eller personlige. Kanskje bygge litt videre på det jeg har skrevet i e-postene, så det blir mer utfyllende, lettere å forstå.

Jeg trenger ikke bestemme meg riktig ennå. Er jo lenge til 2030 eller 2033. Det kan jo også bli før eller siden.

Var bare det denne gangen. Jeg er litt trøtt nå, sliten. Burde vel egentlig legge meg for å sove litt, men jeg orker ikke. Blir vel til at jeg blir sittende oppe for å drikke kaffe og dampe e-sigaretter mens jeg hører på radio. P1+ denne gangen.

Fortsatt god natt.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 02.59:

Hei igjen, Nils.

Om jeg blir kjent eller berømt, blir det da interessant for å andre å lese e-poster jeg har sendt til deg? Men om jeg forblir forholdsvis ukjent, blir det da uinteressant lesning for andre?

Den litterære verdien? Kvaliteten? Hva vil jeg oppnå? Hvorfor vil jeg eventuelt utgi e-postene?
Fordi jeg ikke orker å utgi en roman? Fordi jeg ikke gidder? Eller evner?

Og der begynte igjen mobilen å oppføre seg som jeg liker det. Lett vibrering når jeg trykker på taster på tastaturet. Vibreringen var borte en liten stund. Jeg vet ikke hvorfor. Hvorfor den var borte. Hvorfor den kom tilbake. Er vel noe med mobilen.

Bare å sende? Ja, ikke sant? Savner vel litt selskap i natt. Som noen ganger før.

Sjekk foretatt? Nei, egentlig ikke. Bare å sende?

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 03.11:

Hei, Nils.

Hvorfor utgi e-postene om historien allerede er mer eller minde utfyllende fortalt på en mye bedre måte? Slik som i en roman? Fiksjon, omskrivninger, tilleggelses, utelatelses? Kjedelig å kun skrive om det slik det var? Mindre interessant litterært sett? Jeg vet ikke helt. Orker ikke tenke mer på det nå. Nå bare skriver jeg litt til. Ikke sant? Og så sender jeg.

Hadde vært greit med litt selskap i natt. Som kunne laget kaffe. Eller så kunne jeg laget kaffe. Og så kunne vi ha drukket kaffe. Pratet litt. Slappet av. Drukke mer kaffe. Pratet mer sammen. Og så plutselig ville det kanskje vært morgen. Nå blir det vel i stedet kun nok en lang natt. Og morgen. Planer for søndagen? Nei, egentlig ikke.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 04.18:

Hei, Nils.

Det er vel egentlig en ganske dårlig idé å utgi e-postene jeg har sendt til deg. Og den ene du har sendt til meg. Virket bare som en ganske god idé for noen timer siden. Jeg vet ikke helt, orker ikke tenke mer på det nå. Er litt sliten, men orker ikke å sove.

Nå har jeg slått av lysene i alle rom i leiligheten bortsett fra i stuen. Jeg ligger her på sofaen i stuen mens jeg hører på radio via tv-en. Ligger under dynen. Forsøkte å se litt på tv-en, men det var egentlig ganske uinteressant. Bedre å høre på radioen.

Tenkte jeg skulle sende, men så tenkte jeg at jeg like gjerne kunne fortsette å skrive litt til. Hva mer vil jeg fortelle deg nå? Jeg vet ikke. Kanskje det at jeg skal til mine foreldre neste helg. Det blir røkelaks og kanskje alkoholfritt øl til middagen på lørdag. Eventuelt røkelaks og vann, men jeg har et håp om at det er igjen noe alkoholfritt øl fra julen. Og om kvelden så blir det sannsynligvis litt ost og rødvin. Som det pleier å være. Det er trivelig med ost og rødvin sammen med mine foreldre. Om det da går bra på morgendagens undersøkelse på Diakonhjemmet sykehus. Det blir eventuelt ny operasjon, kanskje allerede til uken en gang.

Hvordan ville en perfekt søndag sett ut nå? Kanskje sovet litt til. Våknet opp. Spist en god frokost. Drukket litt kaffe. Kanskje før og etter frokost. Dampet litt e-sigaretter. Hørt litt på radio. Gått ut en liten tur, kanskje en halvtime. Spist en god lunsj. Deretter litt frukt. Kanskje også litt frukt mellom frokost og lunsj. Slappet litt av. Kaffe, vann, e-sigaretter og radio. Tomheten. Og så blir det en god middag. På søndag hjemme er en god middag gjerne vegetaromelett, hvitløksbaguette og vann. Og etter middagen er det igjen radio. Kanskje en tomhet. Og så blir det kanskje litt knekkebrød til kvelds. Blir forhåpentligvis godt med søvn natt til mandagen. Og så er det ny uke.

Bare å sende, da.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 04.20:

Hei, Nils.

Kanskje jeg skulle forsøke å sove litt. Slukke lyset i stuen. Dampe litt e-sigaretter. Fikle litt med mobilen. Legge fra meg mobilen. Lukke øynene. Sovne.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 05.14:

Hei, Nils. Igjen.

Jeg har altså aldri møtt deg, aldri pratet med deg, kun sendt deg noen e-poster. Men jeg tror at jeg gikk forbi deg på fortauet en gang. Du pratet i mobilen, eller hørte på noen som pratet i mobilen. Du smilte, det så ut som at du var i et godt humør. Jeg så først at det var deg rett før vi passerte hverandre. Eller jeg trodde i hvert fall at det var deg, jeg er vel egentlig litt dårlig på å sikkert kunne kjenne igjen ansikter, det kan ha vært en annen. Men jeg tror vel egentlig ikke det, det at det var en annen. Jeg snudde meg ikke for å se etter deg der du gikk i retning av det som kunne være arbeidsplassen din i Kristian IVs gate, i tilfelle det var deg. Dette var i Kristian IVs gate, mellom Universitetsgaten og Rosenkrantz gate, rett ved Hotel Bristol. Jeg tror at det var om høsten 2015, jeg hadde vært hos tannlegen i Homannsbyen. Det var i 2015 at tannlegen byttet ut den ene fortannen min med et implantat og en krone.

Espen

Særbo og forholdet til kvinner

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 04.51:

Hei, Nils.

Nå er det Lillebjørn Nilsen på P1+. Eller heter han Nilssen? Nei, han gjør vel ikke det. Regn som var falt i natt.

Ja, det er ganske mørkt i leiligheten. Lys fra enkelte elektroniske produkter, slik som fra mobilen, ellers ganske mørkt. Hvordan ville det vært å ligge i sengen med en kvinne ved min side? Kanskje hun også var våken. Eller kanskje hun sov. Kanskje jeg kunne berøre henne forsiktig så hun ikke våknet. Eller jeg trengte vel egentlig ikke berøre henne, det ville nok vært tilstrekkelig å bare vite at hun var der, sammen med meg. Føler vel egentlig ikke for sex nå, er nok litt for tidlig, ikke lenge siden operasjonen. Eller så skyldes det noe annet.

La meg være ung. Spilles nå på P1+.

Jeg har tenkt at jeg ikke vil flytte fra leiligheten på Enerhaugen. Og jeg ønsker nok å etablere et forhold til en ung kvinne. Eller er de unge kvinnene nå blitt middelaldrende? Jeg ønsker vel egentlig ikke å bo sammen med denne kvinnen hele tiden her i leiligheten på Enerhaugen. Kanskje bare av og til. Tenker altså på særbo. Eller hva tror du, Nils? Høres det ut som en god plan?

Jeg savner vel litt varme. Varmen fra ett annet menneske. Eller flere. Og så savner jeg vel litt å være helt uthvilt. Savner roen. Savner at jeg har litt mer å se frem til. I tankene ser jeg gjerne frem til møter med andre mennesker, situasjoner med andre mennesker, måltider sammen med andre. Blant annet. Nå ser jeg frem til at jeg kan ta medisiner. Ja, det er blitt sånn at jeg gjerne ser frem til det. Og så ser jeg frem til frokost. Og så har jeg vel friheten til å finne ut av hva jeg vil bruke fridagen til denne gangen. Det kommer sannsynligvis ikke til å skje så mye.

Nærheten til et annet menneske.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 07.25:

Hei igjen, Nils.

Når vi sitter rundt middagsbordet i Bregneveien, mine to foreldre og mine to brødre med tilsammen to samboere og fire barn, spør jeg om at jeg skal finne meg en somalisk dame med åtte barn. Det er såvidt plass til ytterligere én middagsgjest. Men så går det vel også an å utvide middagsbordet med et ekstrasbord om det skulle bli nødvendig.

Det passer vel også dårlig med en somalisk dame, jeg regner med at særbo ikke er helt halal i den videre forståelsen av begrepet. Kanskje en frafallen somalisk dame med åtte barn. Men ønsker jeg mest av alt å dele livet mitt med en kvinne fra Somalia? Nei, jeg tror ikke det. Gjør det meg til en rasist? Ja, kanskje litt, kanskje jeg foretrekker en nordeuropeisk eller søreuropeisk kvinne. Eventuelt en kvinne fra Asia, kanskje Japan. Eller Sør- eller Mellom-Amerika. Jeg har forsøkt en kvinne fra Sør- eller Mellom-Amerika kun én gang, altså et engangstilfelle, et engangsligg. Såvidt jeg vet, eventuelt kan huske. Hun ringte meg igjen noen dager senere, men da hadde jeg ikke råd til det. Det kan jo også være at jeg rett og slett ikke ville ta meg råd til det. Jeg var heller ikke særlig interessert, hadde jo allerede forsøkt henne én gang. Var det ikke bra? Joda, det var bra, svært bra, etter det jeg kan huske. Men så viktig var det vel ikke. Så viktig er det vel ikke.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 07.58:

Hei, Nils.

Vibeke spurte meg om det, om jeg hadde hatt sex med horer. Jeg spurte henne om hvorfor hun spurte om det, om det var viktig for henne. Nei, det var ikke viktig for henne, hun ville bare gjerne vite det. Så jeg fortalte henne sannheten. Og litt senere ble det slutt mellom Vibeke og meg. Det var vel mest hun som gjorde det slutt med meg. Ble jeg knust av det? Nei, jeg ble ikke det. Det hadde

vært en fin tid med Vibeke og hvitvin og blåskjell i hvitvin og sex i leiligheten hennes ved Botanisk hage. Jeg hadde til og med fått forsøke den alternative kanalen for første gang i mitt liv, ikke fordi jeg hadde mast meg til det, men fordi hun ville kjenne meg inni seg i den alternative kanalen. Det var en god erfaring, et godt minne. Har det blitt noe mer erfaring med den alternative kanalen siden? Nei, det har ikke det. Er det et savn? Nei, egentlig ikke.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 08.34:

Hei, Nils.

Den alternative kanalen, det var vel et helt greit punktum. Ikke så mye å spinne videre på da, utbrodere. Eller hva synes du? Husk no-reply.

Jeg gidder ikke drikke mer kaffe nå, ble nok i natt. Kanskje frokost, om jeg gidder. Kanskje lunsj, om jeg gidder. Kanskje middag, om jeg gidder. Kanskje kvelds om jeg gidder eller ikke har sovnet på sofaen i stuen. Ganske sikkert frukt i løpet av dagen. Og vann. Ganske mye vann. Det kan jo også bli fruktfrokost, brødlunsj og brødmiddag. Knekkebrød til kvelds om jeg ikke har sovnet på sofaen.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 09.57:

Hei, Nils.

Helene sa en gang, på en psykologtime, at hun følte det som hun nesten var blitt litt forført en gang jeg hadde pratet sammenhengende ganske lenge, latt ordene strømme ut av meg. Det må vel bety at hun hadde litt lyst på meg, må det ikke det, Nils? Jeg hadde forresten ikke pratet om meg og henne,

ikke bevisst i hvert fall. Jeg tror at jeg ikke har fortalt deg om dette tidligere. Om så er tilfellet, fikk du det her enda en gang.

Ha en god søndag.

Espen

Tidspunkt: 15. januar 2017 kl. 16.25:

Hei, Nils.

Nå har jeg ikke flere å sende sms til. Jeg har konto på Facebook, men jeg bruker kontoen mest til å takke for de årlige bursdagsgratulasjonene. Så da sender jeg i stedet en e-post til deg. Håper at det er greit.

Espen

Tidspunkt: 11. februar 2017 kl. 23.48:

Hei, Nils.

Jeg drømte akkurat at jeg ble forsøkt sjekket opp av en asiatisk sheboy. Det er ikke helt drømmen, for å si det sånn. Jeg våknet av at jeg måtte pisse. Fryktet først for at jeg hadde pisset på meg i sengen, men det var heldigvis kun i grenselandet mellom drøm og virkelighet.

Til orientering.

Med ønsker om en god natt.

Hilsener fra Enerhaugen.

Espen

Tidspunkt: 12. februar 2017 kl. 00.05:

Hei igjen, Nils.

Jeg hadde forresten kraftig ereksjon da jeg måtte pisse for litt siden. Så da gjorde jeg det jeg alltid gjør når jeg har kraftig ereksjon og må pisse. Jeg pisset i hånden og ned i vasken.

Også dette til orientering.

Espen

Burger, hjemmebrygg, pizza og fest

Tidspunkt: 17. mars 2017 kl. 01.06:

Hei, Nils.

Det er natt. Igjen. Jeg har drukket kaffe og hører nå på P2. Klassisk vorspiel. Fare for nok en våkenatt.

I morgen kveld skal jeg til bror Einar og drikke hjemmebrygg og spise burger. Det blir hyggelig. På lørdag om åtte dager kommer Gustav, en kamerat, hit til Enerhaugen. Vi skal drikke pilsner og spise pizza. Jeg har beregnet åtte bokser med pilsner til hver, ganske moderat mengde med andre ord. Det blir hyggelig. Og, ja, det blir importpilsner.

Ha en god fredag! Og en god helg sånn etterhvert.

Espen

Tidspunkt: 17. mars 2017 kl. 20.33:

Fy faen, Nils. I dag er jeg sliten. Beklager språkbruken. Jeg har store problemer med å holde meg våken, er hos bror Einar.

Jeg jeg orker rett og slett ikke å skrive mer. Det går for tregt, dessuten blir det for mange skrivefeil.

Espen

Tidspunkt: 17. mars 2017 kl. 22.25:

Og så hadde jeg store problemer med å prate rent. Ville seg rett og slett ikke.

Espen

Tidspunkt: 25. mars 2017 kl. 23.54:

Hei, Nils.

Gustav, en kamerat, var her i dag. Vi spiste gresk salat og italiensk pizza og drakk fem pilsner og to alkoholfrie øl hver. Jeg hadde kjøpt inn åtte pilsner og tre alkoholfrie øl til hver. Gustav hadde med seks pilsner. Hvilket betyr at det nå kan bli en ganske så trivelig natt.

Bror Einar skal på Øyafestivalen i august for å se, høre og oppleve Pixies. Gustav har billett. Jeg visste ikke dette før i dag. Hadde nok uansett høflig takket nei om jeg hadde blitt spurt om jeg ville være med. Sånn har det altså blitt.

Tar en pause fra den skriftlige formidlingen nå. Kanskje mer senere i natt.

Snart midnatt. Ha en herlig søndag.

Espen

Tidspunkt: 26. mars 2017 kl. 10.06:

Hei igjen, Nils.

Jeg sovnet på sofaen. Sitter nå og hører på Neil Young mens jeg snur noen kalde. Det er altså en ganske trivelig søndag her på Enerhaugen.

Hadde ikke så mye mer å fortelle deg denne gangen.

Espen

Tidspunkt: 1. april 2017 kl. 16.18:

Hei igjen, Nils.

Jeg har drukket litt alkohol, denne gangen importpilsner. Blir jo, som du vel vet, gjerne litt amorøs når det skjer, det at jeg drikker alkohol.

3. april 2018 er det 20 år siden jeg overtok leiligheten på Enerhaugen. Jeg har planer om storslagen feiring her hjemme første passende lørdag etter det. Du må gjerne komme innom. Bare å rydde plass i kalenderen, med andre ord. Det blir musserende vin ved ankomst, om du er her tidlig nok. Enkel servering etter det.

Sender ut mer formell innbydelse når det nærmer seg.

Espen

Tidspunkt: 2. april 2017 kl. 09.05:

Hei, Nils.

Jeg er ikke lenger like amorøs, vet ikke lenger om det er en god idé med feiring av 20 år her på Enerhaugen. Mest bekymret er jeg for at vin- og ølglass skal gå i stykker. Og så er jeg litt bekymret for at noen skal søle øl, vin eller mat på sisalteppet som er limt fast til gulvet i gangen. Urin kan nok gå bra, i hvert fall lys urin, jeg har et svakt minne om at jeg pisset på teppet en gang jeg var litt sliten. Kanskje jeg bør dekke til sisalteppet med plate eller plast.

Ha en god søndag.

Espen

Har begynt i ny praksis

Tidspunkt: 18. mars 2017 kl. 23.30:

Jeg har begynt i ny jobb. Fremdeles praksis, altså fremdeles statlige penger. Er hos bedrift SC, et mediebyrå. Bestillingen er vel rutinepregede oppgaver. Det blir kanskje likevel litt programmering. Jeg har fått en ganske enkel og interessant oppgave, ser frem til å jobbe videre med den på mandag.

Det går ganske dårlig for meg på bedrift FW. Veileder Solveig er syk, så jeg har fått en ny veileder som heter Ståle. Jeg har vel fortalt deg om det tidligere. Og samtalene med Ståle, de såkalte veiledningstimene, er ganske elendige. Vi prater ikke særlig godt sammen. Jeg tar meg selv i å lure på om Ståle er på et noe lavere nivå. Vi er, for å bruke noen andre ord, ikke på særlig god bølgelengde, som det kanskje også heter.

Forhåpentligvis så har Solveig det bra og så bra at hun snart er tilbake på jobb slik at hun og jeg kan gjenoppta det gode samarbeidet. Ellers så blir det vel en sms eller e-post til tiltaksansvarlig Linda Holmøy med et krav, eller ønske, om bytte av veileder.

Jeg hadde egentlig ikke så mye mer å fortelle deg denne gangen. Med ønsker om en aldeles strålende natt.

Espen

Tidspunkt: 20. mars 2017 kl. 06.53:

Hei, Nils.

Latter på radioen. Hører på P2. Og får igjen tanker om at de sitter i et studio og følger med på meg, følger med på tankene mine. Det skal ikke så mye til.

Jeg sovnet tidlig i går. Våknet igjen rett før midnatt. Har vært våken siden det og drukket kaffe. Og tenkt og sendt noen e-poster til meg selv. Gjør det av og til.

Snart frokost. Og så er det dusjen og ny arbeidsuke.

Ha en god dag.

Espen

Tidspunkt: 26. mars 2017 kl. 16.58:

Hei, NN.

Det skjer ikke så mye i dag. Seks bokser med importpilsner i går, én halvliter ute i dag. Hadde vært greit med ferie, penger på konto og importpilsner i kjøleskapet. Var bare det.

Og så er det jo bare å sende, da. Ikke sant?

Eller må jeg egentlig sende? Må vel egentlig ikke det. Men det er jo så enkelt.

Er kanskje litt sliten og motløs i dag. Hadde vært greit med hjemmedag i morgen, men det blir vel jobbing på bedrift SC. Kanskje på grensen til litt trist, vet ikke helt hvorfor. En tomhet?

Espen

Tidspunkt: 29. mars 2017 kl. 17.45:

Hei, Nils,

I dag tidlig før jobb så oppførte armbåndsuret mitt seg merkelig ni ganger. Det holdt, jeg gadd ikke sjekke det flere ganger. Jeg får selvfølgelig tanker om en guddommelig inngripen. Tenker stort sett

ikke på at det finnes en Gud, det er vel bare med meg og dukker av og til også opp i bevisstheten min.

Var bare det. Ha en god kveld, så god som bare mulig.

Espen

Tidspunkt: 5. april 2017 kl. 19.37:

Hei igjen, igjen, Nils.

Ja, jeg følte jeg måtte variere innledningen litt denne gangen, har blitt mye av det samme.

Det går ganske bra med jobbingen på bedrift SC. Den seneste tiden har det vært noe rutinearbeid, men mest programmering. Det er stort sett ganske trivelig arbeid. Jeg programmerer i PHP og bruker SQL for å lage spørringer mot en database. Planen nå er å installere PHP-rammeverket Laravel for å lage et større eller litt mindre system. Det kan jo bli litt artig å jobbe med det.

Jeg hadde ikke så mye mer å fortelle deg denne gangen. Ha en god kveld videre. Når du kanskje leser dette i morgen.

Espen

Tidspunkt: 8. april 2017 kl. 06.42:

Jeg, et stort sett uforløst og selvpålagt nedtonet fyrverkeri.

Tenker jeg av og til om meg selv, ofte uten egentlig å tenke på det, mest som en utenkt tanke. Når jeg ikke har så mye annet å tenke på, når jeg gjenopplever tidligere opplevelser i mitt indre.

Ha en aldeles strålende lørdag. Her blir det fish & chips og vann til middag. Kanskje spinning etter frokost.

Espen

Tidspunkt: 21. april 2017 kl. 01.06:

Hei, Nils.

Det er natt. Igjen. Jeg har drukket kaffe og hører nå på P2. Klassisk vorspiel. Fare for nok en våkenatt.

Jeg har tidligere skrevet at jeg skal benytte meg av PHP-rammeverket Laravel for å lage et større eller mindre system. Det ser ut til at disse planene er utsatt ut i det uvisse. Det er mulig at bedrift SC ikke har behov for et slikt system. Forsåvidt greit nok, så slipper jeg å bruke tid på å sette meg inn i hvordan Laravel fungerer.

For tiden så jobber jeg altså litt med PHP og SQL. Det er fremdeles ganske trivelig arbeid. Oppgaven går ut på å lage rapporter til person P. Ja, jeg har visst nok en gang skrevet under på en konfidensialitetsavtale, så jeg er litt usikker på hva jeg egentlig kan røpe. Derfor anonymisert som person P, for å være på den forholdsvis sikre siden.

Ha en god fredag. Og en god helg sånn etterhvert.

Espen

Tidspunkt: 22. mai 2017 kl. 04.25:

Hei, NN.

Ville bare fortelle deg at jeg fremdeles er i aktivitet. Fremdeles praksis hos bedrift SC. Praksisen er forlenget frem til 13. oktober. Det er i hvert fall intensjonen. Om det da gir noen mening. Jeg vet ikke. Det gjør vel det. Nå bare skriver jeg litt til. Og så sender jeg. Egentlig uten å kontrollere hva jeg har skrevet. Mest kontroll for å se etter direkte feil, slik som eventuelle skrivefeil. For spiller det egentlig noen rolle? Den er vel uansett ganske privat, denne korrespondansen. Regner med at du takler det, både bra og dårlig.

Ha en god dag.

Espen

Espen

Espen

P.S. Jeg oppdaget at navnet mitt stod to ganger på slutten av e-posten. Kanskje jeg skrev det to ganger selv. Jeg vet ikke. Jeg skrev det uansett én gang til. Så her får du, på sett og vis, tre utgaver av Espen. D.S.

P.P.S. Nå bare sender jeg. Ikke sant? D.D.S.